

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 33 • NUMMER 6 • JUNI 2007

Wandelevenement Weert 12-14

Pelgrim met een missie 20-21

Interview Christiaan Koehler 18-19

De Beverbeek-route 25

*Mooie holle weggetjes tijdens
de clubreis Kanne-Dalhem*

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Boetje Huliselan
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
040 848 77 23

Redactie:

Peter van de Ven
Mirjam Kies
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Mariet en Mart Douven, Rita Niëns

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
voor plaatsing in het juli/augustusnummer:
uiterlijk 17 juni

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
OLAT Nieuws webeditie: www.olat.nl*

INHOUD OLAT NIEUWS 6

Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Kempische Wandeldagen	4-5
Prikbord	6
Ledenadministratie	7
Onze jarigen	8
Vooruitblik clubreis Anseremme-Houyet <i>Mirjam Kies</i>	9
Hallo Wandelaars Kees en Inge Mol-van Egmond	9
Clubkampioenschap; agenda LPS	10-11
Goede prestaties geleverd in Weert <i>Hans de Vries</i>	12-14
Lintje voor Anton Leijgraaf <i>Mirjam Kies</i>	15
Een gezellig soort spanning in Weert <i>Mirjam Kies</i>	16-17
Interview met Christiaan Koehler <i>Mirjam Kies</i>	18-19
Naar Santiago met een bijzondere missie <i>Mieke Raaijmakers-Centen</i>	20-21
De schone fee en de steen der wijzen <i>Ad van Asten</i>	22-24
Beverbeek, een cultuurhistorische wandeling <i>Kees van Vessem</i>	25
Het Europese Kustpad (2) <i>Marten Hogeweg</i>	26-29
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	30

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Embleem Zoals bekend krijgt ieder nieuw lid van OLAT een embleem. Daar wordt voor betaald bij de inschrijving. Maar je weet hoe het gaat, de rugzak of het trainingspak raakt versleten en daarmee verdwijnt tegelijkertijd het opgenaaide embleem. Anderen willen weer graag op ieder trainingspak duidelijk laten weten dat ze lid zijn van OLAT. Kortom, diverse leden hebben behoefte aan een (extra) embleem. Deze zijn te bestellen bij de penningmeester tegen de prijs van € 5,00 inclusief verzendkosten. Natuurlijk alleen voor leden.

Bezwaar tegen geweigerde vergunning In het maartnummer heb ik geschreven dat we gehoord zijn door de bezwarencommissie van de gemeente Bergeijk, omdat we voor onze winterserietocht van november geen toestemming hadden gekregen om deze door de gemeente Bergeijk te laten lopen. De vergunning was geweigerd omdat er op dezelfde dag ook een mountainbiketocht was.

Goed en slecht nieuws hierover. Het slechte nieuws is dat het bezwaar niet ontvankelijk verklaard is, omdat de tocht al achter de rug is. Het goede nieuws is dat er overeenstemming met de betreffende afdeling is om een volgende keer zo iets in goed onderling overleg met elkaar af te stemmen. Dat laatste was nou juist de bedoeling van ons bezwaar.

-Kees van Vessem-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen✱, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, en Toon van Wordragen

Voorwoord

Je voorbereiden op een vierdaagse

Een vierdaagse wandeltocht hoeft geen uitputtings-slag te zijn. Behalve 30 en 40 km worden vaak ook kortere afstanden aangeboden van bijvoorbeeld 10 of 20 km per dag. Welke afstand u ook kiest, altijd is een goede voorbereiding belangrijk.

Gelukkig zijn daar eenvoudige vuistregels voor. Wie 4x30 km wil lopen, moet in de voorafgaande maanden ongeveer 400 kilometer trainen. Bij 4x40 km is dat toch al gauw 600 kilometer. En wie 4x20 km gaat wandelen, heeft voldoende aan een training van ongeveer 150 kilometer. Dat lijkt misschien veel, maar het valt in de praktijk best mee. Wie gemakkelijk 5 km achter elkaar loopt, kan dit in 'n paar wandelingen al uitbouwen naar 20 km per dag. Neem verder regelmatig een pauze, maar blijf niet te lang zitten – en zeker niet op koude grond, want dan komt u niet meer omhoog!

Om per dag 30 of 40 km te kunnen lopen, moet je vaak sneller lopen dan je gewend bent. Ook dat kan geoefend worden, door met de training telkens een paar kilometers in te bouwen waarop u iets harder doorstapt. Wees voorzichtig, want sneller lopen betekent ook een grotere kans op overbelasting van voeten, knieën of heupen. Na afloop van de wandeling mag u best een beetje stijf zijn of de spieren voelen, maar als u de volgende dag de stoel niet uitkomt door spierpijn dan hebt u te veel gedaan!

Twee dagen achtereen lopen is zwaarder dan om de week. Dus ook dit moet vooraf getraind worden. Het helpt ook om tijdens de voorbereiding langere afstanden af te leggen dan in de eigenlijke vierdaagse gevraagd wordt. Wedstrijdlopers doen dat ook, omdat het de prestatie duidelijk verbetert. De laatste week voor de tocht is een rustweek, zodat men uitgerust aan de start komt.

Wie deze goede raad in acht neemt, zal de eerste dag wel zonder problemen doorkomen. De moeilijkste dag is de tweede. Je komt dan lastig op gang en velen vragen zich af of ze het wel halen. Op de derde dag is dat gevoel voorbij, want dan zijn de wandelaars al over de helft.

Nog een laatste tip: als het parkoers voornamelijk bestaat uit verharde wegen, ga dan ook eens een poosje aan de andere kant van de weg lopen. Bij verharde wegen ligt het midden namelijk vaak iets hoger dan de zijkanen, waardoor men ongelijk loopt. Door afwisselend links en rechts van de weg te lopen, krijgt men hier minder snel last van. Tot slot wens ik alle vierdaagse-wandelaars veel succes.

En dan hier mijn bekende leus :

Allen aan de wandel!

Tot volgende maand!

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paulcanters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Janet van Gennip
040 2552742/040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer zo'n acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Er zijn een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens. Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee, en in tegenstelling tot andere OLAT wandelingen mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Méér informatie?

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl

Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl

ZOMERPROGRAMMA 2007

Datum	Route	Startpunt
19 jun	Moost en Zoom	Café de Stoep, 077-4660770 Roggelse Dijk 19, 5768 RA Meijel
03 jul	Dommeldalroute	Kringloopcentrum, 0413-490950 Sluitappel 17, 5491 TS Sint-Oedenrode
17 jul	Wijboschbroek	Abdij van Berne, 0413-294077 Abdijstraat49a, 5473 AD Heeswijk
31 jul	Doeverenroute	Café Westhoek, 0416-373835 Eindstraat 50, 5151 AE Drunen
14 aug	Maasduinenpontje	Café/rest. Vink, 0478-501251 Sterrenbos 1, 5855 BR Well
28 aug	Malpie Dommeldal	Grand café de Zwaan, 040-2068323 Mgr.Kuijpersplein 18, 5556 VS Borkel
11 sep	de Zwarte Bergen	Camping de Zwarte Bergen, 0497-541373 Zwarte Bergendreef 1, 5575 XP Luyksgestel
25 sep	Wandeltocht Heeswijk	Boerderijtje van Houten, 0413-292543 Heeswijkseweg 2, 5473 KV Heeswijk/Dinther

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km.

Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2007

Datum	Startpunt
12 jun	Den Beckart
19 jun	't Riethof
26 jun	Oud Rooy
3 juli	Den Toel
10 juli	Den Beckart
17 juli	't Riethof
24 juli	Oud Rooy
31 juli	Vresselse Hut

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennismaken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of

Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2007

30 juni	GR 126	Anseremme - Houyet	27 - 21 km
25 augustus	GR 577	Marche - Han sur Lesse	27 - 18 km
22/23 september	GR 126	JHB Namen	zat. 19 km zon. 25 km
27 oktober	GR 512	Boutersem - Neereisse	26 - 21 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand. Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00
Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00
Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur
Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert, 0495 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

24^e KW DAGEN 2007

De wandelingen hebben een recreatief en educatief karakter. Ze voeren door omliggende natuurgebieden zoals het Dommeldal, de Strabrechtse Heide en het Gijzenrooi. Ze gaan zoveel mogelijk over onverharde bos- en heidepaden. Voor iedere dag is er een ander parkoers uitgezet.

Datum: 3, 4 en 5 augustus 2007

Startplaats: Sportcomplex De Kievit, Linze 13, Geldrop

Afstanden: starttijden:

35 km	07.00 uur - 10.00 uur
25 km	08.00 uur - 11.00 uur
15 km	09.00 uur - 12.00 uur

Inschrijfgeld vóór 1 juli

	lid OLAT	lid KNBLO/NWB	niet-leden
3 dagen	€ 4,50	€ 6,00	€ 7,50
2 dagen	€ 3,00	€ 4,00	€ 5,00
1 dag	€ 1,50	€ 2,00	€ 2,50

Inschrijfgeld ná 1 juli

	lid OLAT	lid KNBLO/NWB	niet-leden
3 dagen	€ 6,00	€ 7,50	€ 9,00
2 dagen	€ 4,00	€ 5,00	€ 6,00
1 dag	€ 2,00	€ 2,50	€ 3,00

Overnachting:

De organisatie kan u overnachtingsmogelijkheden bieden in de sporthal en wanneer u wilt kamperen is er een kampeerterrein opgezet nabij de sporthal waar u uw tent of caravan kunt plaatsen. Voor overnachting bij particulieren kunt u informatie vragen bij Hein Lenders: 06 12074473. Voor overnachting in een hotel kunt u informatie vragen bij VVV-Kempensland.

Aanmeldingsformulieren kunt u altijd aanvragen bij de contactpersoon van de Kempische Wandeldagen, of inschrijven via www.olat.nl

Informatie/contactpersoon:

Mia Dielesen, 040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl of kwd@olat.nl

WANDELPADEN

Geslaagden Airbornepad Market Garden

206	Frans-J. v.d. Heuvel	Best
207	Rolf Craanen	Amersfoort
208	Hans Berkhof	Amerongen
209	Astrid Berkhof	Amerongen
210	Jiska Berkhof	Amerongen
211	Wout Hasselaar	Geldermalsen
212	Siegmar Breiksck	Dortmund (D) 4x
213	Siegmar Breiksck	Dortmund (D) 5x
214	Evert Revers	Apeldoorn
215	Mieke Revers	Apeldoorn
216	Antoinet Murk	Apeldoorn
217	Tjeu Looijmans	Heeze
218	Piet van Bommel	Tilburg
219	Jack Hendriks	Veldhoven
220	M. Leeman	Almere
221	Wim v.d. Biggelaar	Best

Geslaagden Graaf van Hornepad

Lenie Kraker-Klab	Eindhoven
Vera Kox-Dovens	Nuenen
Siegmar Breiksck	Dortmund (D) 4x
Siegmar Breiksck	Dortmund (D) 5x

Geslaagde Hertog Hendrikpad

Wilbert Gooskens	Eindhoven
Jeanne Hagen	Eindhoven
Guy Nijssen	Eindhoven
Liesbeth Leijtsen	Eindhoven
Arie Huben	Eindhoven
Marij Huben	Eindhoven
Siegmar Breiksck	Dortmund (D) 4x
Siegmar Breiksck	Dortmund (D) 5x

Geslaagde Peelland

Lenie Kraker-Klab	Eindhoven
Vera Kox-Dovens	Nuenen

WANDELROUTE NIJMEGENPAD

Dit wandelpad zal op 10 juni a.s. geopend worden in Nijmegen. Het pad maakt vanuit het centrum van Nijmegen een lus via Ooij, Beek, Berg en Dal, Ubbergen en weer naar Nijmegen. De stichting heeft zich aangemeld bij de KNBLO-NL en naast een beschrijving met een kaartje, zal de route ook gemarkeerd worden. Zelf zal ik meehelpen aan de markeringen van het pad en Erik Dikken heeft toegezegd om het pad verder te onderhouden.

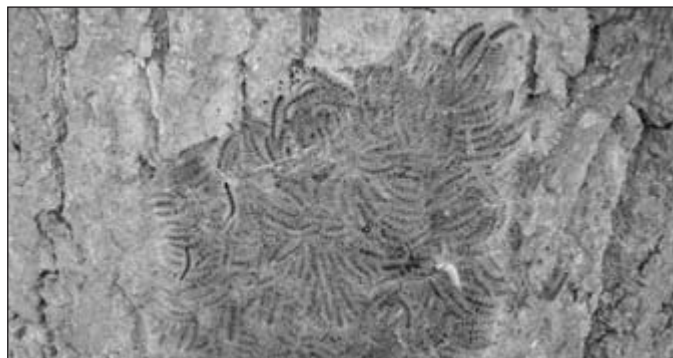
SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO-NL

25x Kennedy walker

037 Stuart Livingstone Alkmaar

Kennedy walker (brons)

Kees Koelewijn	Huizen	WS'78
A. van Montfort	Venlo	
Monique Barten	Veldhoven	OLAT
Wyp de Vries	Haarlem	WS'78

DE PROCESSIERUPS IS ER VROEG BIJ

Aan het begin van de zomer verschijnen meestal de eerste processierupsen in en om de bekende eikebomen. Maar... dit jaar lijkt dat niet helemaal te kloppen. Onze ervaring is dat deze langharige beestjes er begin mei al waren.

Rond Koninginnedag ging Els met een vriendin wandelen in een prachtig natuurgebied tegen de Belgische grens. Omdat haar vriendin een prachtige tak zag om een bloemstukje mee te maken greep zij deze, maar wat bleek: meer processierupsen dan tak. Els zat meteen vol met deze 'rotbeestjes' – overal puistjes, bul-tjes, of hoe men deze gevolgen van de rups ook noemen mag. Maar het ergste was wel de jeuk!

Meteen naar de huisarts, twee spuiten gekregen om de puistjes weg te laten trekken. Die hielpen niet; dan maar zalf. Ook dat had geen resultaat. Dus toen maar een dosis Prednison en daarna nog een kuur met penicilline. Dat was uiteindelijk de oplossing, maar al bij al had Els toen al wekenlang veel last gehad van puistjes en vooral vreselijke jeuk.

Dus, wandelaars: let op! Want de oude brandhaartjes van de processierups blijven vijf jaar 'actief'.

Bovendien hebben we nu geen strenge winter gehad. Bij vorst springen de rupsen namelijk open en worden dan gegeten door de vogels, die daar hun enige voedsel in vinden. Maar bij zachte winters blijven ze gewoon in leven en hebben de vogels die voeding niet nodig omdat er dan overal voldoende voedsel is. En dan worden de rupsen dus al vroeg in het voorjaar actief.

Pas dus extra op voor de processierups!

-Jos Scheepers-

WANDELTIP VAN CHRISTINE

OLAT-lid Christine van den Hurk stuurde ons de volgende informatie over een wandeltocht in Helmond, die wordt georganiseerd door de plaatselijke atletiekclub HAC.

Op zondag 10 juni kan een ronde van 42 km worden afgelegd, of voor wie dat teveel is een halve ronde van circa 23 km. Het parkoers van dit Rondje Helmond voert zowel door mooie natuur als door woonwijken en langs gezellige terrasjes. Ook Nordic walkers zijn welkom.

Startplaats is Proeverij de Bank, aan de haven in het centrum van de stad. Vanaf 08.00 uur kan gestart worden op de hele route en vanaf 09.00 uur op de halve route. De inschrijfkosten zijn € 6,00. De atletiekclub zorgt onderweg voor een hapje en een drankje en na afloop voor een mooie herinnering.

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Mevr. Annie Keuzenkamp – van Beurden
nieuw adres: Paulinastraat 72, 5491 JH Sint Oedenrode

AANMELDINGEN

Dhr. Mies van Hoof
Bobbenagelseweg 5, 5491 VL Sint-Oedenrode
Mevr. Quinie Vermeulen
Vivaldilaan 9, 5242 HD Rosmalen

Dhr. Rini van Breugel
Boterhoeve 52, 5683 AW Best

OVERLEDEN

Dhr. Herman Dekker
Dordognelaan 73, 5627 HC Eindhoven

ZIEKENBOEG

Ad Mollen (die vorig jaar nog zijn honderdste Kennedymars liep) voelde zich al een poosje niet goed en is half mei eerst opgenomen in het Máxima Medisch Centrum in Eindhoven. Van daaruit is hij met spoed overgebracht naar het Academisch Medisch Centrum in Maastricht, omdat een gevaarlijke uitstulping in de hartslagader was vastgesteld.

Bij het ter perse gaan van dit nummer was alleen bekend dat Ad hiervoor een operatie zou ondergaan en na de ingreep een poosje in het AMC moest blijven. Daarna gaat het zeker nog maanden duren voor hij hersteld is.

Wie Ad en zijn vrouw Andrea moreel wil steunen, kan het beste een kaartje sturen naar hun huisadres, Willem Pijperstraat 2c, 5654 BM Eindhoven.

OVERWEGEN NOG NIET DICHT; WANDELPLATFORM OPGELEUCHT

Tot grote opluchting van het Wandelplatform LAW blijven alle bedreigde Brabantse spoorwegovergangen voorlopig open. Spoorbeheerder Pro Rail heeft 8 mei op een bijeenkomst in Boxtel laten weten dat ze de belangen van recreanten eerst zorgvuldig zal afwegen, zoals de nieuwe verkeersminister Eurlings had gevraagd.

Samen met de overkoepelende organisaties van fietsers en ruiters en ook de ANWB probeert het Wandelplatform al jaren om Pro Rail en diverse betrokken gemeenten tot betere gedachten te brengen.

Zo werd in april nog een rechtszaak gevoerd tegen de gemeente Vught, die op verzoek van Pro Rail de voor recreanten onmisbare overweg Cromvoirtsepad wil opheffen; helaas stelde de rechter de gemeente toen in het gelijk. "Een zware klap voor zowel wandelaars als fietsers en ruiters", aldus het Wandelplatform, dat ondanks de veelbelovende koerswijziging bij Pro Rail het hoger beroep tegen dit rechterlijk oordeel gewoon zal doorzetten.

Van de 53 Brabantse spoorwegovergangen worden er 26 met opheffing bedreigd. 'Veiligheid' wordt meestal als reden aangevoerd, ook als er nooit ongevallen met fietsers en wandelaars hebben plaatsgevonden zoals in Vught.

Als de sluitingen doorgaan zullen ook de parkoersbouwers van OLAT er veel hinder van ondervinden. Het wordt dan bijna onmogelijk om nog behoorlijke wandeltochten uit te zetten. Elders in Nederland spelen soortgelijke problemen. Zolang het laatste (rechterlijke) woord nog niet gesproken is, blijven het Wandelplatform en de andere koepelorganisaties daarom zeer alert.

Bron: persbericht LAW, 8 mei 2007

Mia Dielesen laat weten dat zich drie vrijwilligers hebben gemeld na haar oproep voor wat 'extra handjes' bij de Kempenische Wandeldagen in ons vorige nummer. Dat is mooi en wij bedanken hen alvast voor hun inzet.

Echter op een heel andere plek kan OLAT nog wel wat hulp gebruiken. We hebben het dan over het Airbornepad Market Garden, waarvan een gedeelte altijd is bijgehouden door Ad Koerntjes. Die is helaas om gezondheidsredenen niet meer in staat om dit in zijn eentje te doen.

Daarom wordt voor het traject tussen A50 en Oosterbeek iemand gezocht die hem kan steunen met controle en onderhoud.

Gegadigden kunnen zich aanmelden bij Theo Tromp.

EEN WOORD VAN DANK

Hierbij wil ik iedereen – zonder uitzondering – hartelijk bedanken voor de warme en professionele wijze waarop ik ondersteuning heb mogen krijgen tijdens het OLAT Wandelweekend in Weert, wat het voor mij mogelijk heeft gemaakt om mijn Continental Centurion te behalen.

De organisatie was zoals vanouds perfect en heeft zeker bijgedragen aan mijn prestatie. Mijn hartelijke dank hiervoor!

Vriendelijke groeten,

Hanny Klumpkens

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JUNI

15	Mies van Hoof	Sint-Oedenrode
16	Marijke Schreurs	Eindhoven
16	Mirelle van de Oetelaar	Boxtel
17	Jan van Gemert	Geldrop
17	Henk de Bont	Zierikzee
18	Hedy van Erp	Sint-Oedenrode
18	Henny Bakermans	Geldrop
19	Lies de Wilde	Fijnaart
19	Jos van Horrik	Heeze
20	Jan van de Ven	Schijndel
20	Lambert Rooskens	Tegelen
21	Ine van Houtum	Heeswijk Dinther
21	Cor Broerse	Leerdam
21	Sonja Schokker	Sint-Oedenrode
21	Loes Smetsers	Asten
22	Jo van Hak	Best
22	Nelly Koenders	Erp
22	Mieke de Jong	Berlicum
22	Otto Ahlers	Eindhoven
22	Furgil Steffens	Eindhoven
22	Jeannette van Velzen	Den Dungen
23	Jo Oostvogels - Watzeels	Prinsenbeek
23	Rien van Ginkel	De Bilt
23	Joop Reichenfeld	's-Hertogenbosch
23	Annie van den Dungen	Heesch
24	Helena Lankreijer	Veldhoven
24	Leny Hendriks	Deurne
24	Herman Lieven	Berlicum
24	Nico Hink	Veldhoven
24	Wilma Hendriks	Valkenswaard
24	Herman Haijkers	Eindhoven
25	Bob Bruijning	Nuenen
25	Jeannette van Boerdonk - Verbakel	Keldonk
25	Evert Morren	Epe
25	Thea Aarts	Volkel
26	Tonny Neerven - van Extel	Beek en Donk
26	Harrie Steenbakkers	Breugel
27	Wim Peters	Veghel
27	Marion Konings	Sint-Oedenrode
27	Miet van Cranenbroek	Nederweert
28	Wim Dirks	Rosmalen
28	Madge Verleun	Veldhoven
28	Leo van den Dungen	Heesch
29	Hennie van der Haring	Moergestel

29	Job van Mil	Sint-Oedenrode
29	Diny van de Wiel	Eindhoven
29	Jo Hendriks	Boxmeer
30	Jos van den Bersselaar	Eindhoven
30	Marian Jonkers	Volkel
30	Tineke Wichers	Heerde

JULI

1	Tony de Wit - Maas	Leende
1	Bert van Schijndel	Best
1	Leny van Es - van der Ree	Rotterdam
2	Maria Stortelder	Maarheeze
2	Inger Havinga Drost	Zeist
2	Ria Vredendregt	Zwijndrecht
2	Jo Vugts	Haaren
3	Noor Wijkman	Eindhoven
3	Renate Bissels	Tilburg
3	Huub Raymakers	Oss
3	Jos Scheepers	Weert
4	Peer van Ool	Veldhoven
4	Gerrit Legierse	Mierlo
4	Frans van Horrik	Someren
5	Jan Wasscher	Geldrop
6	Mario Morre	Sint Michielsgestel
6	Jacques van Griethuyzen	Hazerswoude
6	Toiny van Woensel	Oost- West- en Middelbeers
7	Jan Rodenburg	Sint-Oedenrode
7	Gerard Sellmeijer	Tilburg
8	Ton van de Heuvel	Eindhoven
8	Ad van Vugt	Leende
9	Grada Schilder	Deurne
9	Marian Post	Utrecht
10	Frances Rouppe van der Voort	Eindhoven
11	Ad Koerntjes	Zevenaar
11	Riet Benjaminsen - van Kessel	Eindhoven
11	José van der Linden - van der Coer	Zeeland
11	Ardie van Bakel	Sint-Oedenrode
12	Tiny Nouwens	Nuenen
12	Ed Nieuwendijk	Oisterwijk
12	Bert Timmermans	Veghel
12	Wim Bakker	Dinteloord
13	Ronald Iliohan	Utrecht
13	Theo van de Ven	Boekel
13	Leo Luermans	Nijmegen
14	Jan van de Heuvel	Eindhoven
14	Jeanne van de Brand	Sint-Oedenrode
14	Martien van Achterberg	Breda

Clubreis Anseremme-Houyet: Wandelen tussen rotsen en spelonken

Anseremme is een oud en schilderachtig dorpje, gebouwd op de plek waar de kronkelige Lesse uitmondt in de Maas. In de 15e eeuw was er al een priorij en het plaatsje had vroeger ook een naam op te houden vanwege zijn smidsen. In de omgeving bevinden zich verder nog wat oude steengroeven. Een mooi beginpunt voor de OLAT clubreis van 30 juni.

Het gebied waar de GR 126 doorheen voert, staat bekend om zijn indrukwekkende en grillig gevormde rotspartijen, waarin ook talloze grotten en spelonken schuilgaan. De grot in de Rocher de Moniat is echter goed te zien omdat hij pal aan de Maas ligt en door de weerspiegeling nog eens zo groot lijkt. Een eindje verder, in een bocht van de Maas, passeert men de Rochers de Freyr. Een interessant brok gatenkaas, dat inspireerde tot poëtische namen als 'Geuele du Lion' (ofwel 'leeuwenbek').

De rotsen zijn hier niet alleen hoog, ze zijn ook nog eens behoorlijk steil en het is dus geen wonder dat alpinisten hier goed de weg weten. Onderweg treft men een monumentje ter ere van een alpinist die zijn sport met het leven moest bekopen. Er is ook een verkeersweg naar vernoemd: de N95 heeft als bijnaam 'Chaussée des Alpinistes'.

Al hoeven de deelnemers aan de clubreis niet rechtstandig omhoog, hun staan wel heel wat pittige klimmetjes (en afdalingen) te wachten. In de tweede helft van het parkoers zitten ook trappen en zelfs een ijzeren ladder. Maar de rotsen staan tevens garant voor menig panorama. Vanaf de Belvédère van Freyr kijkt men bijvoorbeeld neer op een gigantisch kasteelcomplex uit de 18e eeuw, met tuinen die als een cascade van terrassen zijn aangelegd, geheel volgens de principes van de Franse tuinarchitect Le Nôtre. Dus met doolhof, waterpartijen, spiegels en zelfs sinaasappelbomen die inmiddels 300 jaar oud zijn. Ook de moeite waard is het kasteel van Walzin, hoog op de oever van de Lesse.

Eenmaal daaraan voorbij, wacht het natuurpark van Furfooz. Een bijzonder gebied dat sinds de prehistorie bewoond is geweest tot aan de Middeleeuwen. De resten van Romeinse thermen vallen in het niet bij de prachtige natuur die van dit alles weer bezit heeft genomen. In in het park loopt de Lesse een stukje ondergronds; de wandelaar kan de rivier bij de Puits de Vaux weer boven zien komen.

Als het punt bereikt is waar de Iwoigne samenkomt met de Lesse, is het eind van de dagtocht nabij: Houyet, waar de liefhebber per kayak kan afdalen naar Anseremme...

Informatie over inschrijving e.d. is zoals altijd te vinden op pagina 5.

HALLO WANDELAARS

Hier ben ik weer, met een verslag van de Biesboschwandeling, georganiseerd door 'The World of Walking' en Omroep Brabant op zondag 22 april.

Kees en ik gingen 's morgens heel vroeg aan boord om rond 07:30 uur aan te leggen bij het Biesboschmuseum. Daar was ook de start voor de 32 km.

Er liepen rond 1700 personen mee op verschillende afstanden. We gingen op ons gemak van start. Het was een hele mooie tocht. Het weer was ook heel mooi; echter kurkdroog.

Wij liepen ook nog een ander parkoers; ook dat was erg mooi. De rusten en verzorging waren goed.

Toch best snel gelopen: rond 07:30 uur waren we gestart en om 14:15 uur kwamen we binnen. Daarna op ons gemak een heerlijk Biesbosch-biertje gedronken.

Met de boot van 15:00 gingen we weer richting Lage Zwaluwe. Rond 15:30 aangekomen bij eetcafé De Fuik. Eerst iets drinken, heerlijk buiten. En hierna heel lekker gegeten. Rond 18:00 weer richting huis, in Breda.

Groetjes van de Globetrotters,

-Inge en Kees Mol-van Egmond-

UIT DE MEDIA

Wandelen tegen honger

Op 13 mei werd in alle continenten en door alle tijdzones heen weer het evenement 'Walk the World' gehouden, de jaarlijkse wandelestafette tegen ondervoeding. Het doel: door 5 km te lopen geld bijeen te brengen voor het Wereld Voedsel Programma van de VN. Door ondervoeding sterft elke 5 seconden ergens een kind; in totaal lijden 850 miljoen mensen honger. Terwijl een kind voor gemiddeld 25 euro per jaar een maaltijd kan krijgen op school.

Zo'n 118 steden wereldwijd deden mee. In Nederland waren Rotterdam en Amstelveen van de partij. De organisatie hier was in handen van diverse multinationals, waaronder voedselgigant Unilever.

Bron: RTL Nieuws, 13 mei 2007

Wandeltempo in steden stijgt

Voetgangers wereldwijd lopen nu gemiddeld 10 procent sneller door de stad dan tien jaar geleden. Dit blijkt uit een onderzoek van Britse psychologen van de universiteit van Hertfordshire. De toegenomen haast is volgens de onderzoekers te wijten aan de steeds grotere druk om 24 uur per dag bereikbaar te zijn.

De enige Nederlandse stad op de lijst is Utrecht, op nummer negen. Daar doet een voetganger gemiddeld 12,04 seconden over de gemeten afstand van 18 meter. Voetgangers in Singapore zijn het snelst. Hun tempo is sinds het referentiejaar 1994 met liefst 30 procent toegenomen. In Europa lopen de voetgangers in Kopenhagen en Madrid het snelst. De top-tien staat hieronder, in seconden over 18 meter.

1.	Singapore	10.55
2.	Kopenhagen	10.82
3.	Madrid	10.89
4.	Guangzhou	10.94
5.	Dublin	11.03
6.	Curitiba	11.13
7.	Berlijn	11.16
8.	New York	12.00
9.	Utrecht	12.04
10.	Wenen	12.06

Bron: NRC.Next, 3 mei 2007

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 21-05-2007

1	Marcelino Sobczak	8495	57	12	Dagmar Vos	710	80	Hans Bontekoe	360
2	Pe Everaerts	6870			Wim vd Wittenboer	710		Jan van Boerdonk	360
3	Ernst Westerhoff	6390	59		Erik Dikken	680		Hans vd Sanden	360
4	Boetje Huliselan	5410	60		Dirk Donders	660		Henk Vink	360
5	Kees Lambregts	5380	61		Kees Punselie	580	14	Coby Visser	360
6	Gerrit Arfman	4920	62		Cees van Dijk	570		Kees Mol	360
7	Pieter Boots	4900	63		Wesley vd Gouw	550	86	Henri Floor	350
8	1 Hanny Klumpkens	4895	64		Rolf Craanen	510		Peter Koolen	350
9	Ton de Jong	3995	65		Piet Bernaerts	495	19	Maria vd Oetelaar	350
10	Hans Pranger	3370	66		Paul Canters	395	19	Doortje vd Akker	350
11	2 Connie Raijmakers	3355	67	14	Mariette v Ampting	360		Jan van Houtum	350
	Huib Raijmakers	3355		14	Mariet Douven	360		Louis Claassen	350
13	3 Sonja Arfman	3085			Rini Welten	360		Theo Tromp	350
14	Sjef Koolen	3025	14		Josee Schimmel	360		Geert van Dijk	350
15	Jan Dinnissen	2730			Theo Gijzen	360	19	Hanny van Rijt	350
16	Hans de Vries	2560			Wim Coolen	360		Leo Schuurmans	350
17	Martien van Achterberg	2510			Gerrit Legierse	360	96	Wim van Gemert	250
18	Henk Plasman	2480			Wim Brooymans	360	97	22 Janny den Braber	30
19	Mart Douven	2450	14		Caroline Dinnissen-Vernie	360		Onne vd Kraan	30
20	Ron Timmermans	2270			Jan van der Zanden	360	99	23 Joop Reichenfeld	25
21	Evert v Ampting	2010			Peter vd Ven	360		Willem Schoonhen	25
22	Jan Warrink	2005			Ted Liebregts	360	23	Mirjam Kies	25
23	Theo Klanke	1980			Louis Vernie	360			
24	4 Rinda Scheltens	1900							
25	Henry Gerrits	1865							
26	Frits Mennen	1730							
27	Gerrit van Haandel	1650							
	Co Tops	1650							
	5 Henny van de Haring	1650							
30	Jelte van der Zee	1645							
31	6 Anja van Kempen	1420							
32	Klaas Bakker	1400							
33	7 Carry Ombelet	1375							
34	8 Riet Emans	1335							
35	Ad Verbakel	1290							
	9 Jeannette v Boerdonk	1290							
37	10 Nicole Nacken	1230							
38	Peter Rijkers	1165							
39	Claude Herman	1130							
40	Jack Hendriks	1120							
41	Frances Rouppe vd Voort	1115							
42	Hugo Prinsen	1065							
43	Ben Duin	1000							
44	Marco v Heel	975							
45	Paul Koks	905							
46	Wil Timmermans	900							
47	Gerard Meeuws	885							
	Cor v/d Heijden	885							
49	11 Betsie Geerts	860							
50	Rob Keetlaer	790							
51	Bart Lutke Schipholt	745							
52	Hans van Ginkel	720							
53	Dirk Belder	710							
	Ad van Asten	710							
	12 Monique Barten	710							
	Rinus van Ars	710							

Programma OLAT-clubkampioenschap

Datum	Plaats	Ver.	Srt.	Afstand	Punten	Bonus
8 jun	Steenwijk	TIGO	L.A.	80 km	360	
15 jun	Rijsbergen	KMR	L.A.	80 km	360	
16 jun	Vlissingen	WIK	L.A.	65 km	300	
16 jun	Gulpen	Veldl.	L.A.	75 km	350	
16 jun	Amsterdam	LAT	L.A.	150 km	600	
23 jun	Veere	t Za	L.A.	60 km	250	
24 jun	Afferden	DWS	L.A.	60 km	250	
7 jul	Somerem	JOEK	L.A.	80 km	360	schema binnen 13 uur
28 jul	24 u Engeland		Cent	L.A.	160 km	schema 150
3 aug	Geldrop	OLAT	L.A.	80-110 km	360-460	250
18 aug	Melderslo	MKM	L.A.	80 km	360	
18 aug	Breda	BBB	L.A.	80 km	360	
24 aug	Goeree Omloop		L.A.	110 km	460	
25 aug	Texel Rondje		L.A.	60 km	250	
25 aug	Leerdam/J.Amboon		L.A.	60 km	250	

Slechts 1 activiteit per weekend telt mee voor deze competitie

OLAT-leden: binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij:

Ad van Asten 0499 47 37 67 of a.asten1@chello.nl

SNELWANDELWEDSTRIJDEN SCHOONHOVEN 6 MEI 2007

Schoonhoven 30 km, 6 mei 2007

	Naam	Geb.	Vereniging	Tijd	Km/u
1	Pedro Huntjens	1967	Unitas	2:54:30	10,3
2	Marcelino Sobczak	1963	Unitas/OLAT	2:54:39	10,3
3	Victor Mennen	1951	Unitas	2:56:20	10,2
4	Henk Plasman	1957	Gen. Mich	2:59:50	10,0

Schoonhoven 20 km, 6 mei 2007

	Naam	Geb.	Vereniging	Tijd	Km/u
1	Marcel Bunschoten	1978	De LAT	1:56:36	10,3
2	Boetje Huliselan	1955	OLAT	2:14:34	8,9
3	Bernard Krabbendam	1934	De LAT	2:33:12	7,8

Schoonhoven 10 km, 6 mei 2007

	Naam	Geb.	Vereniging	Tijd	Km/u
1	Jacques van Bremen	1984	RWV	51:33	11,6
2	Richard Leijenaar	1959	RWV	52:17	11,5
3	Robert van Bremen	1982	RWV	53:28	11,2
9	Paul Koks	1965	Unitas	1:21:06	7,4

Schoonhoven 5 km, 6 mei 2007

	Naam	Geb.	Vereniging	Tijd	Km/u
1	Klaas Bakker	1937	OLAT	31:54	9,4
2	Sverre van Ginneken	1993	Parthenon	35:48	8,4

UNITAS STEELT MET MARCELINO DE SHOW IN DE NACHT VAN LOON

In de nacht van 21 op 22 april werd in Loon op Zand de 29e nacht van Loon georganiseerd. De bedoeling is dat je op een parcours door het dorp in 15 uur een zo'n groot mogelijke afstand wandelend aflegt.

Van begin tot eind domineerde team Unitas met Pedro Huntjens, Marcelino Sobczak en Victor Mennen de wedstrijd. Marcelino Sobczak kon Pedro Huntjens heel goed partij geven. Uiteindelijk kon Pedro deze strijd in zijn voordeel beslissen. Marcelino – die dit jaar enorm veel progressie heeft gemaakt – eindigde heel knap op een tweede plaats. Victor Mennen werd derde. Voor het eerst in de geschiedenis van de Nacht van Loon op Zand worden de eerste 3 plaatsen opgeëist door één team. Naast Marcelino liepen nog 7 OLAT-leden de Nacht van Loon uit.

Nacht van Loon op Zand, 21-22 april 2007

	Naam	Vereniging	Afstand (km)	Tijd	Km/u
1	Pedro Huntjens	Unitas	132,00	15:10	8,7
2	Marcelino Sobczak	Unitas/OLAT	130,25	15:00	8,7
3	Victor Mennen	Unitas	130,25	15:08	8,6
11	Boetje Huliselan	OLAT	119,25	15:12	7,8
21	Ernst Westerhoff	OLAT	114,00	15:00	7,6
29	Wim Freriks	OLAT	110,75	15:15	7,3
34	Gerrit van Haandel	OLAT	108,00	15:00	7,2
35	Pé Everaerts	OLAT	107,25	15:00	7,2
53	Hanny Klumpkens	OLAT	103,00	15:15	6,8
54	Martin Achterberg	OLAT	102,25	15:10	6,7

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
9 juni	Veldhoven	GVAC	NK Masters 5 km op baan. Knegselweg. Inschrijving gesloten. Info: www.gvac.nl/nkmasters.html
21 juni	Drunen	DAK	Snelwandelwedstrijden 3 km op baan Sportpark De Schroef, Prins Hendrikstraat 80, 20.15 uur. Voorinschrijving tot 19 juni via www.dakdrunen.nl of na-inschrijving bij de start. Info: Hille Smit Europalaan 6 5152 NA Drunen, 0416 320128, woc@dakdrunen.nl
24 juni	Rotterdam	PAC	2e Snelwandelwedstrijden drieluik 1, 3 en 5 km op baan. Langepad. Starttijd nog onbekend. Inschrijven bij de start. Info: Hans van der Knaap 010 - 466 20 15, hansvanderknaap@cs.com
1 juli	Best	Gen. Mich.	Snelwandelwedstrijden 3 en 5 km op baan. Sportpark Naastenbest, Irenelaan 20, 11:45 uur. Voorinschrijving tot 23 juni via Hans de Vries of na-inschrijving bij de start. Info: Henk Plasman 0499 390324, 06 20980674, henk.plasman@tntpost.nl of www.avgm.nl .
7 juli	Vlaardingingen	Fortuna	3e Snelwandelwedstrijden drieluik 1, 3 en 5 km op baan. Langepad. Starttijd circa 12:00 uur. Inschrijven bij de start. Info: zie 24 juni.
28-29 juli	Londen	SWC	Centurion race 100 Engelse Mijl. Voorinschrijving tot 6 juli via Hans de Vries. Info: surreywalkingclub.org.uk of Piet.Jansens@casema.nl

Veel goede prestaties in Weert

Ieder jaar organiseert RWV of OLAT om de beurt het Internationaal Wandel-evenement. Dit jaar was het de beurt aan OLAT, en vond de sportieve kracht-meting dus plaats in Weert. Op het wandelevenement kan worden gekozen voor deelname aan de 50 kilometer, 50 Engelse Mijlen (80,5 km), 100 kilometer, 100 Engelse Mijlen (160,9 km) / 24 uur.

Op zaterdagmiddag precies om 12:00 uur begonnen 39 personen, onder wie vele OLAT-leden, aan hun lange wandeling van 100 EM of 24 uur. Sommigen stoven weg, anderen deden het wat rustiger aan. Het was goed wandelweer: droog en niet te warm. Alois Bschor uit Duitsland vertrok meteen in een zeer hoog tempo. Pedro

Huntjens bleef zo'n 80 kilometer bij Alois in de buurt, waarna hij de leiding nam en zijn voorsprong langzaam uitbouwde tot bijna een uur op de finish van de 100 EM. Met een tijd van onder de 19 uur verbeterde Pedro zijn PR met maar liefst ruim 1 uur en won hij voor de tweede achtereenvolgende keer de 100 EM in Weert.

Pedro Huntjens ging niet verder op de 24 uur, waardoor Alois de 24 uur met grote overmacht kon winnen met een gelopen afstand van 190 kilometer. Vier OLAT-leden wisten de 100 EM ook binnen 24 uur te volbrengen. Ernst Westerhoff en Connie & Huub Rajmakers deden dit op een

geroutineerde wijze binnen de 23 uur. Hanny Klumpkens ging samen met Marry Heuvelman-Goudriaan 24 uur wandelen en dan zouden ze wel zien op welke afstand ze zouden uitkomen. Het eerste deel zetten ze samen al direct flink de paserin om een eventuele mogelijkheid om de 100 EM te halen niet voorbij te laten gaan. Er werd enige speling opgebouwd en daarna weer verspeeld. Halverwege de race was het nog steeds mogelijk, maar dan mocht het verval niet meer groter worden. Deze zeer ervaren dames op de lange afstand wisten dat samen te klaren door precies het goede tempo kilometers en kilometers lang vast te houden. PROFICIAT.

Marcelino Sobczak stelde zich in eerste instantie tot doel om Honderdman te worden. Hiervoor dien je 100 km binnen 11:30 uur te wandelen. De start ging zeer voortvarend, het middenstuk wat minder en Marcelino raakte achter op het schema. Door op het laatst alles te geven en nog twee snelle rondes te wandelen is het toch nog net gelukt. Deze laatste rondjes hebben veel energie gekost en hij besloot daarom niet de 100 EM vol te maken en zich alleen te plaatsen voor de 24 uur. Beloning: een heel klein speldje waar menig wandelaar jaloers op is. In bijna 50 jaar is Marcelino de 69ste die erin slaagt Honderdman te worden. PROFICIAT.

Mart Douven, Jelte van der Zee en Pieter Boots stopten na 110 kilometer en verdienden hiermee een LDW-stempel.

Carry Ombelet kampte met een blessure en kon helaas vandaag niet het juiste ritme vinden. Ze moest al vroeg een moeilijke beslissing nemen om te stoppen.

De 100 kilometer trok dit jaar 7 deelnemers. Ad Leermakers was de snelste van hen. Van onze vereniging deed alleen Sjef Koolen mee. Hij heeft de 100 kilometer heerlijk ontspannen gelopen.

Op de 50 EM (80,5 km) stonden 27 personen aan de start. Meer dan de helft is lid van OLAT. Velen van hen schreven zich in

met het doel om Kennedylvriend te worden. Hiervoor dien je deze mars binnen 12 uur te wandelen. Frans Leijtens (RWV) was de snelste. Boetje Huliselan volgde Frans op een kwartier. Ton de Jong was de tweede OLAT'er. Hij had zijn race goed ingedeeld, getuige zijn vlakke schema. Een half uurtje later passeerde Hugo Prrinsen de streep. Na maanden uit de roulatie zijn geweest kan hij nu weer zijn hobby oppakken en lange afstanden wandelen. Weer een klein half uur later – maar nog net binnen de grens van 12 uur – volgde een heel contingent met van onze vereniging Henry Gerrits,

Jan Dinnissen, Hans Pranger en Gerrit Arfman. Ton, Henry, Hans en Gerrit zijn Kennedyvriend geworden. PROFICIAT. De anderen waren het al.

Het viertal Jack Hendriks, Cees van Dijk, Gerard Meeuws en Peter Rijckers – allen lid van OLAT – deden er wat langer over. Wim van den Wittenboer nam er helemaal zijn gemak van en finishte enkele uren later. Sonja Arfman en Rob Keetlaer hadden hun dag niet en namen een verstandig, doch moeilijk besluit om te stoppen.

Op de 50 kilometer dagtocht waren 4 deelnemers, van wie de helft lid van OLAT. Pé Everaerts wilde na een blessure even testen wat zijn mogelijkheden waren. Pé was weer in goeden doen. De eerste 40 kilometer liep hij werkelijk als een klok. De laatste 10 kilometer versnelde Pé iets. Test geslaagd. Cor van der Heijden deed het iets rustiger aan, maar wist toch nog net binnen de 7 uur te finishen.

De 50 kilometer nachttocht was een 100% OLAT-aangelegenheid met 1 deelnemer. Ons nieuwe lid Dirk Donders liet zich door alle snelwandelaars niet van de wijs brengen en trok zijn eigen plan: "Een rustige en relaxte nachtwandeling." En geef hem eens ongelijk. Bij 1 deelnemer kan toch niemand je inhalen.

Tenslotte wil ik bij deze – namens vele wandelaars, heb ik uit diverse reacties begrepen – alle medewerkers bedanken die

dit evenement mogelijk hebben gemaakt (de parcoursbouwers, de EHBO'ers en masseurs, de verzorgers van de wandelaars en de verzorgers van de medewerkers, de wedstrijdleiding, de scheidsrechters, de medewerkers van het inschrijfbureau, de tijdwaarnemers en rondetellers).

Daarnaast ook dank aan de medewerkers van Dennenoord, waar we 30 uur achter elkaar te gast mochten zijn en last but not least dank aan de gemeente Weert die het ons toestaat dit evenement op de openbare weg te organiseren.

-Hans de Vries-

Einduitslag 50 EM (80,467 km) prestatiewandeltocht

Nr	Naam	M/V	Vereniging	Afgelegd	Tijd	km/u	KV
1	Frans Leijtens	M	RWV	80.467	9:39:59	8,3	314
2	Boetje Huliselan	M	OLAT	80.467	9:55:37	8,1	281
3	Herman vd Pluym	M		80.467	10:16:55	7,8	271
4	Frans van den Berg	M	De St. Jansstappers	80.467	10:34:30	7,6	299
5	Ton de Jong	M	OLAT	80.467	10:53:21	7,4	315
6	Hugo Prinsen	M	OLAT	80.467	11:21:38	7,1	279
7	Wil Ubben	M	KNBLO Limburg	80.467	11:40:09	6,9	310
8	Henry Gerrits	M	OLAT	80.467	11:45:29	6,8	316
9	Jan Dinnissen	M	OLAT	80.467	11:46:23	6,8	305
10	Hans Pranger	M	OLAT	80.467	11:46:57	6,8	317
11	Gerrit Arfman	M	OLAT	80.467	11:47:26	6,8	318
11	Felix Wijnen	M	KNBLO Gelderland	80.467	11:47:26	6,8	319
13	Julius van der Vlist	M	RWV	80.467	11:48:33	6,8	320
14	Harry van Ham	M	De Grenslopers	80.467	11:54:05	6,8	321
15	Jack Hendriks	M	OLAT	80.467	12:10:28	6,6	
16	Cees van Dijk	M	OLAT	80.467	12:18:04	6,5	49
17	Gerard Meeuws	M	OLAT	80.467	12:38:04	6,4	22
18	Peter Rijckers	M	OLAT	80.467	13:16:10	6,1	
19	Marty Baets	M		80.467	13:19:48	6,0	
20	Wim Bandsma	M	WS '78	80.467	13:21:20	6,0	
21	John Slot (Can)	M	M.C.V.C.	80.467	14:08:05	5,7	
22	Jan de Lange	M	SDS/WS'78/RWV	80.467	14:11:46	5,7	
23	Jan Wintermans	M	De Lichtstadstappers	80.467	14:27:53	5,6	250
24	Wim vd Wittenboer	M	OLAT	80.467	14:43:46	5,5	
25	Jeannie van Steyn	V		80.467	15:15:30	5,3	
	Sonja Arfman	V	OLAT	36.402	5:11:59	7,0	
	Rob Keetlaer	M	OLAT	36.402	7:15:41	5,0	

Einduitslag 100 km snelwandelwedstrijd

Nr	Naam	M/V	Vereniging	Afgelegd	Tijd	km/u
1	Ad Leermakers	M	DAK Drunen	100.000	12:41:32	7,9
2	Frank van der Gulik	M	De LAT	100.000	13:01:47	7,7
3	Joop Flipse	M	RWV	100.000	13:43:35	7,3
4	Theo Plate	M	RWV	100.000	14:09:49	7,1
5	Sean Pender (Ier)	M	Enfield AC	100.000	15:03:54	6,6
6	Sjef Koolen (prest)	M	OLAT	100.000	15:18:25	6,5
	Ton van Andel	M	RWV	49.640	6:24:29	7,7

Einduitslag 24 uur prestatiewandeltocht

Nr	Naam	M/V	Vereniging	Afgelegd	Tijd	km/u
1	Alois Bschor (Dui)	M	LG Zusam	190.006	23:53:19	8,0
2	Robert De Wolf (Bel)	M	RWV	177.416	24:04:29	7,4
3	Herman van Buggenum	M		175.013	24:03:51	7,3
4	Marcel Dekker	M	De LAT	171.121	23:56:39	7,1
5	Marcel Lambiotte (Bel)	M	OLAT	169.175	23:50:01	7,1
6	Piet van der Kroft	M	RWV	169.175	24:03:50	7,0
7	Ernst Westerhoff	M	OLAT	168.718	23:55:15	7,1
8	Con Bollmann	M	RWV	166.772	23:51:11	7,0
9	Trudy van der Meer	V	RWV	164.826	24:05:11	6,8
10	Rob Frielink	M	RWV	162.880	23:54:34	6,8
11	Marry Heuvelman	V	WS '78	162.880	24:05:11	6,8
12	Leo Houben	M	RWV	160.934	23:39:10	6,8
13	Hanny Klumpkens	V	OLAT	160.934	23:52:23	6,7
14	Andreas Häußer (Dui)	M	WF Großaitingen	150.290	23:56:27	6,3
15	Wim van Cappelle	M	GWB	148.344	23:48:39	6,2
16	Marcelino Sobczak	M	Unitas / OLAT	135.754	24:00:00	5,7
17	Wim Akkerman	M	De LAT	133.351	23:38:05	5,6
18	Jurgen Mol (Bel)	M	wsv Mol	120.761	23:56:13	5,0

Einduitslag 100 EM (160,934 km) snelwandelwedstrijd en presatiewandeltocht

Nr	Nr*	Naam	M/V	Vereniging	Afgelegd	Tijd	km/u	CC
1	1	Pedro Huntjens	M	Unitas	160.934	18:54:54	8,5	326
2	2	Alois Bschor (Dui)	M	LG Zusam	160.934	19:52:46	8,1	240
3		Ward Verplancke (Bel)	M	De Gasthofstappers	160.934	21:26:06	7,5	351
4		Herman van Buggenum	M		160.934	21:37:39	7,4	352
5	3	Robert De Wolf (Bel)	M	RWV	160.934	21:45:06	7,4	299
6		Marcel Lambiotte (Bel)	M	Forts Marcheurs	160.934	22:07:48	7,3	353
7	4	Marcel Dekker	M	De LAT	160.934	22:29:11	7,2	269
8		Rik Weverbergh (Bel)	M		160.934	22:38:42	7,1	354
9	5	Piet van der Kroft	M	RWV	160.934	22:46:54	7,1	293
10		Connie Raijmakers	V	OLAT	160.934	22:52:16	7,0	320
10		Huub Raijmakers	M	OLAT	160.934	22:52:16	7,0	321
12		Ernst Westerhoff	M	OLAT	160.934	22:52:28	7,0	281
13	6	Martin van den Brandt	M	DAK Drunen	160.934	22:57:29	7,0	355
14		Con Bollmann	M	RWV	160.934	23:00:37	7,0	303
15		Marc Haumesser (Fra)	M		160.934	23:15:51	6,9	356
16		Trudy van der Meer	V	RWV	160.934	23:30:46	6,8	357
17	7	Rob Frielink	M	RWV	160.934	23:33:53	6,8	322
18	8	Leo Houben	M	RWV	160.934	23:39:10	6,8	187
19		Marry Heuvelman	V	WS '78	160.934	23:47:57	6,7	358
20		Hanny Klumpkens	V	OLAT	160.934	23:52:23	6,7	359
		Andreas Häußler (Dui)	M	WF Großaitingen	150.290	23:56:27	6,3	336
		Wim van Cappelle	M	GWB	148.344	23:48:39	6,2	
		Wim Akkerman	M	De LAT	133.351	23:38:05	6,0	
		- Marcelino Sobczak	M	Unitas	135.754	24:00:00	5,7	340
		Huub Stheins	M	RWV	116.869	17:27:37	6,7	48
		Jurgen Mol (Bel)	M	wsv Mol	120.761	23:56:13	5,0	
		Gerrit van Harten	M		110.574	15:54:30	7,0	
		Frans DeVoght (Bel)	M	RWV	110.574	16:14:06	6,8	298
		Mart Douven	M	OLAT	110.574	18:00:56	6,1	
		Jelte van der Zee	M	OLAT	110.574	19:07:00	5,9	
		Gerrit Nederlof (Bel)	M	De LAT / RWV	110.574	20:03:57	5,5	227
		Marion Hofbauer (Dui)	V	Hünningen-Büllingen	110.574	21:09:10	5,2	
		Pieter Boots	M	OLAT	110.574	21:18:37	5,2	
		Hedwig Vandeputte (B)	M	RWV	91.689	13:11:35	6,9	349
		- Marc Collinet (Bel)	M	RFC Liège	85.394	10:38:59	8,0	157
		Wim Brink	M	De Zwolse Tippelaars	85.394	12:20:08	6,9	
		- Ties van den Berg	M	De LAT	79.099	10:18:16	7,7	342
		- Victor Mennen	M	Unitas	53.919	6:24:25	8,4	221
		- Carry Ombelet	V	OLAT	35.034	6:25:13	5,5	

* nummer in de wedstrijd

Einduitslag 50 kilometer prestatiewandeltocht (dagtocht)

Nr	Naam	M/V	Vereniging	Afgelegd	Tijd	km/u
1	Pé Everaerts	M	OLAT	50.000	6:30:59	7,7
2	Cor van der Heijden	M	OLAT	50.000	6:56:31	7,2
3	Frans Janssen	M		50.000	7:59:13	6,3
	Fred Cavele	M		24.820	4:00:24	6,2

Einduitslag 50 kilometer prestatiewandeltocht (nachttocht)

Nr	Naam	M/V	Vereniging	Afgelegd	Tijd	km/u
1	Dirck Donders	M	OLAT	50.000	8:53:56	5,6

100 KM tussentijden op de 100 EM/24 UUR < 11:30 uur

Nr	Naam	M/V	Vereniging	Afgelegd	Tijd	km/u	Honderdman
1	Pedro Huntjens	M	Unitas	100.000	11:17:03	8,9	62
2	Alois Bschor	M	LG Zusam	100.000	11:23:43	8,8	49
3	<i>Marcelino Sobczak</i>	<i>M</i>	<i>Unitas</i>	<i>100.000</i>	<i>11:27:17</i>	<i>8,7</i>	<i>69</i>

(vetcursief de nieuwe honderdman)

CENTURION RACE, LONDEN

In het weekend van 28/29 juli wordt in Londen een Centurion race gehouden. Dit jaar verwachten we dat daar veel Nederlanders van de partij zullen zijn.

Indien je interesse hebt, meld je dan snel aan via Hans de Vries. De inschrijving sluit 9 juli.

Theo Tromp wil de verzorging voor de Nederlanders en Belgen op zich nemen en organiseert ook een verzorgde reis naar Londen.

Nadere info over verzorging of reis: Theo Tromp.

Zie ook de snelwandelkalender.

9^e OLAT KEMPENLANDWANDELTOCHT

Van donderdag 3 op vrijdag 4 augustus organiseert onze vereniging vanuit Geldrop de 9^e Kempenlandwandeloctocht van 110 km (start om 20.00 uur) en de 80 km (start om 23.00 uur).

Deze tocht telt respectievelijk mee voor Long Distance Walker en de Kennedy Walker.

Route Het nachtraject (resp. 75 en 55 km) gaat hoofdzakelijk over fietspaden en rustige binnenwegen en leidt door het prachtige natuurrijke landschap van de zuidoostelijke Kempen, met het Leenderbos en het natuurmonument De Malpie bij Valkenswaard als uitgesproken hoogtepunten.

Het dagtraject (resp. 35 km en 25 km) gaat verder op het parkoers van de Kempische Wandeldagen. Dat voert die dag over de Strabrechtse Heide. Dit deel van de route gaat zoveel mogelijk over onverharde bos- en heidepaden.

Verzorging Onderweg zijn er wagenrusten; tevens zijn er enkele caf rusten. De verzorging in de nacht is afgestemd op een wandeltempo tussen de 5,5 en 8 km/u. Op de caf rusten op het nachtraject wordt u een consumptie aangeboden. Na het nachtraject krijgt u een pastamaaltijd.

Voor de verzorging overdag wordt gebruik gemaakt van de rusten van de Kempische Wandeldagen. Daarnaast zijn – voor de Kempenlandtocht deelnemers –   n of twee extra wagenrusten ingericht. Ook is een caf rust in Lierop gepland.

Er is EHBO aanwezig en u kunt douchen na afloop.

Inschrijving Dit kan on line op www.olat.nl of met een inschrijfformulier dat kan worden aangevraagd bij Hans de Vries.

Lintje voor Anton Leijgraaf

OLAT-lid Anton Leijgraaf (68) mocht op Koninginnedag een koninklijke onderscheiding in ontvangst nemen vanwege zijn langdurige inzet op politiek, maatschappelijk en sportief terrein. Binnen OLAT is hij vooral bekend als trouwe deelnemer aan de clubreizen en de winterseries, samen met zijn vrouw Nellie. Daarnaast maakt Anton zich al jarenlang verdienstelijk als routemarkeerder bij de winterseries en de Kempische Wandeldagen. Zijn vaste maatje is hier Jan Soetens.

Antons sportieve leven begon in 1975, toen hij lid werd van de Groot Veldhovense Atletiek Club. Dertig jaar lang liep hij halve marathons en daarnaast ontplooi de hij binnen GVAC zijn talenten als jurylid, toto-commissaris en voorzitter van de technische commissie. „Alleen snelwandelen heb ik nooit zien zitten“, verklaart Anton. Omdat de jaren gingen tellen, schakelde hij rond 1990 over van marathonlopen op de wandelsport. „Ik pakte het meteen groot aan met een Kennedymars. Intussen heb ik er 35 gehad.“ Bij OLAT rolde hij vanzelf binnen. Op de winterseries kiezen Nellie en hij altijd voor de langste afstand: „Ze kan gelukkig ook goed wandelen.“

Het lintje heeft Anton te danken aan zijn fractiegenoten. In '89 werd hij lid van de lokale Veldhovense partij GBV, waarvan hij sinds 2002 vice-voorzitter is en daarvoor raadslid en commissielid. De partij heeft nog heel wat toeren moeten uithalen om hem op Koninginnedag naar het gemeentehuis te lokken. Men had gevraagd of hij namens het bestuur wilde opdraven om gedecoreerden te feliciteren. Dat plan mislukte, waarna de voorzitter hem klem zette met een spoedvergadering over een interne kwestie. Intussen had ook het parochiebestuur waarvan Anton lid is, gevraagd of hij op het gemeentehuis wat handjes wilde schudden, want ook bij hen werd een lintjesregen verwacht. Toen kon hij er helemaal niet meer onderuit! „Pas toen de gemeentebode mij samen met Nellie uit de fractievergadering kwam halen, wist ik hoe laat het was.“ En op het moment dat hij al zijn kinderen en kleinkinderen in de zaal zag zitten, was de feestvreugde compleet.

Anton, namens de OLAT-familie van harte gefeliciteerd met je onderscheiding!

-Mirjam Kies-

Hanny Klumpkens haalt eindelijk haar titel 'Continental Centurion' binnen

Een gezellig soort spanning in Weert

Hèhè, eindelijk... Met een zucht van verlichting komt Hanny Klumpkens in Weert over de finish. Aan haar indrukwekkende wandelsportcarrière ontbrak nog maar één ding: de titel Continental Centurion, en nu heeft ze die binnen! Blijdschap en voldoening alom. Haar wandelmaatje Marrie Heuvelman deelt volop in de vreugde, want ook zij wordt Centurion en ze legt in de 24 uur zelfs nog wat meer kilometers af.

Voor allebei was het Internationaal Wandelevenement in Weert een soort nu-of-nooit. Jarenlang heeft Hanny er tegenaan gehikt. Voel de ze zich niet zeker genoeg voor een wedstrijd op de 100 Engelse Mijl, terwijl iedereen in haar omgeving zei dat ze die afstand heus wel aankon, want dat had ze im-

mers al bewezen. Maar met een groep van A naar B wandelen onder leiding van een baankapitein, met meerdere pauzes erin om te eten en bij te komen, is toch iets anders dan op eigen kracht een etmaal lang non-stop rondjes lopen. Tegen Marrie was zelfs gezegd dat die op haar leeftijd (64) geen kans meer maakte om Centurion te worden. De twijfels bij Hanny werden nog versterkt door de mislukte poging van vorig jaar in Schiedam. "Toen hielden we na 144 km een lange pauze en dat kostte ons uiteindelijk de titel. Zó stom!"

Vandaar dat zij zich hier in Weert geen minuutje rust gunnen, op 'n enkele plasstop na. Zelfs bij het aannemen van bekertjes water, thee of limonade houden de dames het tempo hoog. "We hadden de tijd hard nodig. Ik wou dat er een cursus 'lopend drinken' bestond want de helft ging eroverheen", grapt Hanny na afloop. Het zwaarste moment voor haar was toen hun rondetijd ineens onder de 6 km/u zakte, met nog

tien rondjes te gaan. Rondjes van ruim 6 kilometer lang... "Toen heb ik aan Hans de Vries gevraagd of we nog wel door moesten."

Mede dankzij de vele aanmoedigingen komt het tweetal deze dip te boven. En zo kunnen zij zondagmiddag hun genummerde speldje in ontvangst ne-

men - samen met zeven andere kersverse Continental Centurions. Dit hoge aantal nieuwe Centuriontitels stemt de OLAT-organisatie tot tevredenheid: "Jullie hebben goed naar ons geluisterd. We voorspelden er tien en het zijn er negen geworden", zoals Theo Tromp tijdens de prijsuitreiking opmerkt.

Marcelino Sobczak, die op zaterdagavond aan de start al vrolijk was toegezongen, houdt aan 'Weert' zijn beoogde verjaarscadeau over: een pieplein maar betekenisvol speldje. Hij mag zich voortaan Honderdman noemen, wat inhoudt dat hij 100 km heeft afgelegd binnen de 11:30 uur. Deze onderscheiding bestaat alleen in Nederland en er zijn er nog maar weinig uitgegeven; Marcelino is nummer 69. Om puur reglementaire redenen loopt hij daarna de 24-uurs race uit, echter zonder zich druk te maken om zijn eindtijd. De buit is toch al binnen.

In tegenstelling tot twee jaar geleden tonen de weergoden zich van hun vriendelijkste kant. Van de lopers op de langste afstand had de zaterdagmiddag zelfs wel iets minder zomers gemogen. Voor de deelnemers aan de 50 EM (Kennedymars) zijn de omstan-

digheden echter uitstekend. Een zachte nacht met weinig wind. Van de tientallen deelnemers die om 20:00 uur starten, finishen er liefst twaalf binnen de 12 uur, een prestatie die goed is voor de eretitel 'Kennedyvriend'. De helft van hen was dat eerder al eens geworden. Desondanks weet Frans Leijtens de naaste concurrentie met bijna een kwartier vóór te blijven.

Wie ongeschonden de eindstreep haalt, kan rekenen op talloze schouderklopjes, ongeacht van welke club men lid is. Wie onverhoopt uitvalt, krijgt vele schou-

ders aangeboden om op uit te huilen. Het is maar een klein wereldje; zeker binnen Nederland kent iedereen elkaar wel en de sportieve rivaliteit staat oprechte persoonlijke belangstelling niet in de weg. Op het parkoers in Weert heerst een gezellig soort spanning.

Voor de internationale inbreng op dit OLAT-evenement zorgen onder meer wat clubjes Belgen en Duitsers als mede één Ier die speciaal voor de 100 km naar Nederland is gevlogen. Hij heeft onderdak gevonden bij de familie Koolen, waarvan Sjef net als hij de 100 km loopt en Tiny weer in de verzorging zit. Na een overvloedige pastamaaltijd halverwege de ochtend ligt deze Sean Pender wat uit te buiken in het zaaltje van startlocatie Dennenoord, gewoon op de grond; zonder matrasje zelfs, terwijl er toch voldoende stretchers staan. Sjef heeft het beter bekeken en ligt intussen gewoon in zijn eigen bed kracht te verzamelen. De start is pas aan het eind van de middag.

Hoewel hij door zijn zware Ierse accent soms wat moeilijk verstaanbaar is, begrijpen we dat Sean ooit een loopbaan had in het leger, totdat hij op zijn 44ste een ongeluk kreeg waaraan hij onder meer ernstig rugletsel overhield. Na

twee jaar moeizaam herstellen ontdek- te hij dat wandelen hem goed deed en sindsdien heeft hij zich daar helemaal op gestort. Probleem is dat wedstrijden op de lange afstand zoals in Weert in zijn land niet bestaan, zodat Sean vaak oversteeft naar Engeland of het vasteland van Europa. Bij OLAT komt hij vandaag voor het eerst. De 100 km is zijn training voor de Centurion Race in Engeland, in juli.

Geen Internationaal Wandelevenement zonder vrijwilligers. Een heel le- gertje mensen maakt zich voor en achter de schermen verdienstelijk, opdat het de deelnemer aan niets ontbreekt en hij of zij alle aandacht op de sportieve prestatie kan richten. Zo funge- ren Ronald Mentink en Conny Nakken

(en na afloop van zijn eigen race ook Pé Everaerts) als vooruitgeschoven post van de grote verzorgingstent. Zij voor- zien de wandelaar ter plekke van stuk- jes vers fruit, boterhammen en plak- ken koek, en informeren en passant wat men belooft te drinken. Tegen de tijd dat de wandelaar de verzorgings- tent bereikt staat de bestelling klaar. Leve de walkie-talkie. Op de tweede verzorgingspost, waar

Klaas Bakker naast een aantal oudge- dienden zijn debuut maakt als leveran- cier van fruihapjes, zien we een soort- gelijk ritueel maar dan kleinschaliger. Deze post staat bij de ingang van een camping, op een dikke laag verse hout- snippers, zodat het er heerlijk naar den- nenbomen geurt en iedereen de voeten droog houdt.

Zoiets hadden de 'bewoners' van een andere partytent vast ook wel op prijs gesteld. Precies waar de tijdwaarne- mers hun werk moeten doen, lijkt al

het regenwater van de afgelopen nacht zich te hebben verzameld. Grote gaten boren in de ondergrond helpt niet; een bezem wel, waarna Tiny Koolen de laat- ste nattigheid komt dempen met wat lege bananendozen. Vindingrijkheid is altijd een van de sterkste punten bij de OLAT-verzorgers.

Voor de eerste keer worden de rondetij- den niet alleen op papier, maar ook per

computer bijgehouden. Pal naast het rijtje tijdwaarnemers huist wedstrijd- secretaris Hans de Vries in een knusse caravan, van waaruit het parkoers goed is te overzien. Op tafel staat een laptop waarin een lawine aan cijfertjes moet worden opgeslagen – dezelfde die de waarnemers handmatig noteren.

Aan de inschrijftafel voelen Janet van Gennip en Mariet Ahlers zich wat ver- weesd en onwennig door de nieuwe werkwijze; voorheen kregen zij de uit- slagen ook te zien en nu niet meer. Een computerstoring maakt de situatie er niet beter op. Het apparaat zal zich wel verslikt hebben in de cijfertjesbrij, want precies wanneer Hans de diploma's wil uitprinten, geeft het er de brui aan. De dubbele boekhouding is er dus niet

voor niets! Jack Klumpkens heeft zich laten strikken als secundant. Niet al- leen handig voor Hans, maar ook voor Hanny die bij elke doorkomst liefdevol haar tussentijden krijgt toegestopt.

Er is wel meer familiale bijstand aan- wezig in Weert. Julius van de Vlist laat zich graag vertroetelen door zijn zus Ariane, die deel uitmaakt van het vaste verzorgingsteam van RWV. Tegen de tijd dat hij de finish passeert, is zij onder een tentzeil in de berm al bezig met koffie zetten.

Ariane houdt ook van een stevige wan- deling – "Nog twee Kennedymarsen en dan ben ik Kennedy Walker" – maar vandaag gaat broer Julius voor. Vroeger liep die uitsluitend korte afstanden. Daarna een hele tijd niks, tot Ariane de Vierdaagse wilde lopen en hij haar uitdaagde: "Als je de 4x50 loopt, doe ik ook mee." Zo kwam het dat hij na 22 jaar de wandelschoenen weer aantrok, maar dan nu op de lange afstand. Sinds vier jaar is Ariane zijn persoonlijke ver- zorgster. Alles neemt ze zelf mee van huis, want, zegt ze met een knipoog: "Meneer lust anders niks."

-Mirjam Kies-

Christiaan Koehler trekt wat laatjes open...

Wandelboekjes vertellen niet alleen waar iemand zijn voetstappen heeft liggen en wat voor weer het was, maar verraden ook iets van de aard van het beestje. Bij Christiaan Koehler, bekend van zijn onderhoudende en leerzame verslagen in OLAT Nieuws, valt onder meer zijn praktische inslag op. Terwijl de uitgever bepaald heeft dat men de linkerzijde dient te beschrijven en rechts de plaatjes mag plakken, doet Christiaan het precies andersom. Niet uit dwarsigheid, maar gewoon omdat het prettiger schrijft op een vlakke ondergrond.

Wandelen doet hij al vanaf zijn prille jeugd. „Als kind had ik ernstig astma. Dan ga je lopen, en dat doe ik nog.” Met zijn wandelboekjes is Christiaan begonnen zodra hij in 1989 lid werd van OLAT, direct na de eerste kennismaking. „Ik had in de krant gelezen over een tocht in Sint-Oedenrode, en de club maakte op mij een genoeglijke indruk. Iedereen liep met iedereen en die sfeer is nog steeds zo. Verder is de verzorging uitstekend. Bij veel andere wandelclubs tref je misschien wel een goede sfeer, maar nauwelijks of geen verzorging.” Zijn tien wandelboekjes herbergen nu voor zo'n 7500 kilometer aan tochten in binnen- en buitenland. Samen met de dikke meter aan fotoalbums en dagboeken is dat het reservoir waar hij sinds jaar en dag uit put voor zijn verslagen in OLAT Nieuws. Wat korte opmerkingen, wat tekeningetjes van zon of regen, stickers en stempels – meer heeft Christiaan niet nodig om allerlei herinneringen boven te halen, al is het nog zo lang geleden. „Jij hebt laatjes in je hoofd, zegt mijn vrouw altijd, en dat is ook zo. Godzijdank!”

Als Christiaan zijn boekjes doorbladert gaat inderdaad het ene na het andere laatje open. Van alles passeert de revu. De douanestempeltjes van de eerste Grenzeloze Tocht in 1992. Knipsels over de dinsdagwandelingen van OLAT die hij een aantal jaren mee heeft uitgezet, altijd met een bezienswaardigheid en over paadjes waar je normaal niet komt. Zijn verbazing over de markeringen van w.s.v. Brabants Glorie, waar geel staat voor linksaf, rood voor rechts en wit voor rechtdoor – simpel en doeltreffend. De reeën die hij in de winter van 1990 gezien heeft in de Drunense Duinen en die zich helemaal niet stoorden aan die meute OLAT-wandelaars. Het gedenkwaardige verblijf in café Bolte in Gramsbergen, waar uitba-

ters Jan en Gees eigenlijk geen kamers meer hadden, maar hij desondanks welkom was en zelfs mocht aanschuiven bij het avondeten. Waarna hem de unieke gelegenheid werd geboden om de plakboeken in te zien van Toos Goorhuis en Bertje Jens, de grondlegsters van het Pieterpad.

Of Christiaan reproduceert zomaar een maf gesprek tussen twee klanten aan de bar van 't Proathuis in Linde, een andere pleisterplaats op het Pieterpad: „'t Is alweer 1 september vandaag.” „O ja? Dan is mijn vader jarig.” „Gefeli-

citeerd, dan mag je wel een rondje geven.” „Maar m'n vader leeft niet meer.” „O, dan hoeft je ook geen rondje te geven.” „Hij is al 18 jaar dood. Hij zou dit jaar 98 geworden zijn.” „Dat is toch 'n gezegende leeftijd, nietwaar?” Zelfs geuren kan zo'n nietig boekje oproepen. Zo walmt de varkensgier hem meteen weer tegemoet bij de sticker

van de Victoria-wandeltocht in Sint Anthonis. „Ja, dat vergeet ik m'n hele leven niet meer. Het was de eerste dag dat de boeren mest mochten uitrijden en we liepen de hele dag tussen de varkensbedrijven. De stank zat nog overal in toen ik thuis kwam.”

Thuis, dat is in Nuenen, waar Christiaan met zijn Fé een licht en modern huis bewoont. Aan de wanden veel foto's van zijn geliefde wandelplekjes her en der in Europa, want fotograferen is een van zijn hobby's en hij neemt

daar op zijn tochten ruim de tijd voor. Frankrijk doet niet mee: „Ik ben geen francofiel.” En Engeland is duidelijk favoriet – niet alleen vanwege de rijkdom aan prachtige wandelpaden maar ook vanwege de mensen. Want in welk ander land houden tegemoetkomende buschauffeurs zomaar even halt om een praatje te maken, of rijden ze een stukje om voor een bejaarde passagier? Typisch Brits is ook het volgende verhaal. Na aankomst in een prachtig landhuis, in een dorpje dat verder bestond uit tien huizen en een pub,

bleek dat de landlady hun kamer per ongeluk dubbel verhuurd had, aan drie dames die hier eens per jaar kwamen wandelen. Nadat het kamerprobleem was opgelost, ontmoetten Christiaan en Fé die dames in de pub. Vanwege het weer raadden ze aan om de route te wijzigen. „Wij volgden hun advies op en gingen er de volgende dag met de bus heen. Maar door de mooie uitzichten onderweg vergaten we uit te stappen. ‘Niet erg’, zei de chauffeur, ‘ik zet jullie wel op de bus terug. Maar waar hadden jullie eigenlijk naar toe gewild?’ Hij bleek het helemaal niet eens te zijn met het advies van die dames en kwam met iets beters, waarna hij ons keurig overdroeg aan zijn tegenligger. Zo gaat dat in Engeland.” De Britten zijn ook altijd bereid iets persoonlijks in zijn wandelboekje te schrijven. Een gedicht, een leuke opmerking.

De Northumbrian Coast Line Walk vindt Christiaan het allermooiste pad dat zij ooit hebben gelopen. En het gidsje dat hij het meeste koestert is de ‘Pictorial Guide’ van de Coast to Coast Walk. Een in zwart leer gebonden kleinood, waarin de handgeschreven teksten door de auteur A. Wainwright zijn voorzien van fijnzinnige pentekeningen en zelfgemaakte routekaartjes. „Hij gebruikt zelfs twee soorten handschrift, één voor de routebeschrijving

en één voor de bijzonderheden. Dat moet je maar kunnen!”

De beste plekjes van Zwitserland hangen ingelijst tegen een andere muur. „In Wallis logeerden we altijd bij dezelfde ‘bergboer’ die trouwens geen boer was. Zie je die berg? Dat is de Brudelhorn. Vanuit ons dal hebben we jarenlang alleen maar naar het topje gekeken. Eerst toen de kinderen nog klein waren, later met de aangetrouwde kinderen erbij, maar nooit konden we erheen. Slecht weer, mist, gladheid,

altijd was er wel iets waardoor het niet ging. Maar hier eindelijk één keer wel.” Inmiddels hebben zelfs hun kleinkinderen de top gehaald.

Die top was in alle opzichten een hoogtepunt. En tevens een goed moment om na pakweg een kwart eeuw de zware bergtochten in de Alpen vaarwel te zeggen. „Deze zomer word ik 84; dat kan en mag ik niet meer.” Om dezelfde reden zijn sinds 2000 in huize Koehler de lange vakanties afgeschaft, om plaats te maken voor meerdaagse wandelreizen, onder meer naar de Eiffel, Hunsrück, Thüringen, de Harz en ‘als het even kan’ op Schiermonnikoog of elders in Nederland. Daarnaast zijn er de dagtochten, bijvoorbeeld in de Kampina – liefst begin van de week, want dan kom je bijna niemand tegen. „Ook geen ouderen, vreemd genoeg. Je vraagt je af waar die blijven? Bij Ikea?” Waar hij ook wandelt, altijd heeft Christiaan een gretig oog voor de cultuurhistorische achtergronden – vaak vanuit een technische invalshoek, zoals de mijnbouw. Zijn belangstelling daarvoor blijkt niet helemaal toevallig, want de laatste 15 jaar tot zijn pensioen werkte hij voor een ingenieursbureau en bezocht daarvoor in Oost-Europa diverse mijnstreken. „Een hoogst interessante wereld”, vindt Christiaan nog steeds.

Ook ingegeven door historische belangstelling, maar dan in het persoonlijke vlak, was de reis die hij in 2004 ondernam naar Duitsland. Hij was al een poosje bezig geweest met het uitpluizen van zijn stamboom, en had als vroegste vermelding in de 16e eeuw het dorpje van herkomst gevonden, op de grens van het protestantse Baden-Württemberg en het Roomse Beieren. „Mijn voorouders zijn gevlucht voor de eeuwige godsdienstoorlogen, die gepaard gingen met brandschatten en veerroof. In 2004 ben ik met Fé gaan kijken of er daar nog familie was achtergebleven, maar alles was uitgestorven of verjaagd.”

Over godsdienstkwesties gesproken, dat brengt hem op een leuke anekdote: „In ‘89 nam ik op uitnodiging van een bevriende Duitse zakenrelatie deel aan een ‘Männerwanderung’ van de Freie Evangelische Kirche in het Siegerland. De protestantse kerkenraad was namelijk ernstig verdeeld geraakt over een nieuw te bouwen kerk, en de dominee die daar zojuist was beroepen, wilde wel van dat geruzie af. Daarom organiseerde hij met Hemelvaart een drie-daagse wandeltocht in de Spessart. De dominee zorgde voor onderdak en had wat regels opgesteld: vóór het ontbijt een lied zingen, tijdens het ontbijt niet praten, en daarna luisteren naar zijn dag-inwijding. Verder moest je steeds met drieën lopen, regelmatig van gezelschap wisselen, ook tijdens het avondeten, en zorgen voor een thema. En vooral níét over die kerk praten. Nou, de kerk kwam er en die tocht leidde tot hechte vriendschappen. Daarom is er sindsdien elk jaar zo’n Männerwanderung, steeds ergens anders. Ik ben de enige niet-protestant en niet-Duitser in het gezelschap. Prachtig toch!”

En zo kan hij nog wel uren doorgaan...

Tussen de wandelreizen door vordert Christiaan gestaag met het uitwerken van zijn dagboekjes tot mooie, afgeronde verhalenalbums, geschreven in de toegankelijke stijl zoals we die van hem kennen. Op dit moment is hij bezig met de Wold’s Way. Zijn plakboeken heeft hij per LAW geordend en ze zijn verlucht met foto’s, brieven, rekeningen en plattegrondjes. Stuk voor stuk persoonlijke documenten waar zijn kinderen en kleinkinderen nog lang plezier van zullen hebben.

-Mirjam Kies-

Mieke Raaijmakers doet verslag van haar pelgrimstocht

'Je vraagt niets, maar krijgt zo veel..'

Op 23 maart, klokslag 09.00 uur, wordt Mieke uitgezwaaid door familie en kennissen. Na amper een kilometer doen vrienden van de tennisclub dit nog eens dunnetjes over, met de bemoedigende tekst 'Nog 2499 kilometer te gaan'. Er wordt flink doorgestapt. Na de eerste dag is al bijna de Belgische grens bereikt en zes dagen later zowat die van Frankrijk. Het weer valt niet tegen en de overnachting is elke dag weer een verrassing. "In Sint Truiden sliepen we op tafels in een goed verwarmd bijgebouw van het klooster. In Hannut hebben we met aangereikte ingrediënten zelf de maaltijd bereid in de keuken van het klooster", meldt Mieke op 28 maart in haar eerste webverslag.

Via het jaagpad langs de Maas wandelt het stel Frankrijk binnen, waarna ze via tal van plaatsjes arriveren in Reims. Op 4 april schrijft Mieke: "Medepelgrim Piet is de navigator van het gezelschap. Dankzij zijn goede kaarten komen we

elke dag weer op de geplande bestemming aan. We hebben nog steeds prachtig wandelweer, en elke dag worden de bomen groener. De meidoorn, diverse fruitbomen, koolzaad, sleutelbloem en ereprijs staan al volop in bloei!"

De overnachtingen blijven divers. "In Hastière sliepen we in een felgroen geschilderd hotel en ontbeten we in de keuken bij de vrouw van Malle Pietje. De volgende dag verbleven we in een statig oud herenhuis in Fumay. In Rocroi kregen we een klein appartementje speciaal voor pelgrims toegewezen; met drie dames in een twijfelaar en Piet aan ons voeteneind op een doorgezakte stretcher."

"Op zoek naar de pastoor voor stempel en onderdak belandden we in Fumay in het 'Maison des Jeunes', waar bejaarden zaten te scrabbelen en ons intussen van koffie en koekjes voorzagen. De pastoor zou om 17.00 uur aanwezig zijn, maar we hebben hem niet gezien! Ja, wachten is een schone zaak tijdens onze tocht... In Rocroi tot het tourist office opengaat, in Château Porcien tot de gemeente-ambtenaar ons om half vijf naar de judozaal brengt, in Fumay tot de eigenaresse van onze chambre d'hôtes 's avonds haar kapsalon heeft gesloten."

In Reims zorgt het echtpaar Monique en Claude, die in 2006 zelf de Camino liepen, voor een gastvrij onthaal en zet de wandelaars de volgende ochtend ook weer af op de goede plek. Alleen Julia blijft achter; haar vrije dagen zijn op en zij keert terug naar Nederland.

De dame die in Châlons-en-Champag-

Voor Zimbabwe naar Compostela

Al jarenlang koesterde Mieke Raaijmakers-Centen (60) de wens om naar Compostela te lopen. Half maart was het zover en is ze vertrokken uit Veghel, in het gezelschap van drie andere wandelaars en met achterlating van haar supertrotse echtgenoot Christ en de (volwassen) kinderen Anouk en Rogier. En van haar collega's bij IBN, waar zij de opgespaarde vrije dagen gelukkig kon omzetten in ruim 3 maanden verlof.

Broer Henk fungeert tijdens haar tocht als webmaster, want overal waar gelegenheid is, stuurt Mieke **via <http://miekecenten.waarbenjij.nu>** haar reisverhalen en foto's door. Omdat niet alle

lezers beschikken over internet, maken we hieruit voor OLAT Nieuws een selectie.

Op Miek's website vindt men ook informatie over het goede doel dat aan deze pelgrimsreis verbonden is: een kindertehuis in Zimbabwe, een straatarm Afrikaans land. Als voormalig onderwijzeres voelt Mieke zich nog altijd zeer betrokken bij kinderen die het in onze wereld minder getroffen hebben. Dus toen ze op een dag de krant opensloeg en een artikel las over dit tehuis, dat bovendien bleek te zijn opgericht door een vroeger klasgenootje van Anouk, stond voor haar vast dat zij haar pelgrimage

zou opdragen aan de weeskinderen van dit IMBA's Childrens Home.

En het mooie is, dat elke gesponsorde euro die binnenkomt op de speciale girorekening 5269961 (t.a.v. penningmeester Ger van der Lee, o.v.v. IMBA) nog eens met 2,5 wordt vermenigvuldigd door de Wilde Ganzen.

Omdat Mieke de tocht niet in haar eenzame wilde ondernemen, heeft zij via de Jacobsstichting wandelgenoten gezocht en gevonden: Haarlemmer Piet en de Westbrabantse Hanneke zullen haar hopelijk tot het eindpunt vergezellen. Het eerste gedeelte liep ook wandelmaatje Julia mee, met wie Mieke al eerder stukjes Camino had afgelegd.

ne de pelgrims ontvangt, reserveert heel attent twee overnachtingen met het oog op de paasdagen. In Chavanges is dat het parochieel centrum. Iemand is zo vriendelijk hen daar per auto af te leveren, om even later terug te komen met een stapel matrassen en een pakket etenswaren: rijst, brood, eieren, soepen, worst, kaas en paaseitjes. Alles uit zijn eigen voorraadkast, omdat het plaatselijke hotel die dag enkel voor zijn eigen gasten kookt.

Zulke mooie ervaringen zijn er wel meer. Een cafébaas in een dorpje zonder voorzieningen die pizza's gaat bakken, een bejaarde vrouw die hen spontaan van drinkwater voorziet. "Je vraagt niets, maar krijgt zo veel...", noteert Mieke.

Eerste rustdag

Op 14 april neemt het gezelschap voor de eerste keer een rustdag. Dat mag ook wel; de teller staat na 22 dagen wandelen op ongeveer 700 kilometer. De voorgaande dagen heeft het drietal volop genoten van de Champagnestreek, een glooiend landschap van wijngaarden, afgewisseld door tarwevelden, bloeiende koolzaadvelden en bossen. Bij de wijnboeren waar zij de nacht doorbrengen, is champagne bij de service inbegrepen. De feestvreugde is nog groter als Mieke hoort dat er al 2200 euro is overgemaakt naar haar sponsorproject. En hartverwarmend zijn ook de berichtjes die mensen voor haar achterlaten op de website.

Intussen stijgen de temperaturen naar zo'n 27° waarbij ook nog eens pittige klimpartijen en flinke afdalingen op het programma staan. Maar de prachtige natuur maakt veel goed. De volgen-

de mijlpaal is Vézelay. De kathedraal van Sainte Madeleine is van kilometers ver al te zien, maar voor je er bent... Het is even wennen aan de slaapzaal bij de zusters Franciscanessen, met al die onbekende nachtelijke geluiden; tot dan toe hadden ze overal het rijk alleen. Er zijn nog maar weinig pelgrims onderweg.

Bij Vézelay wordt de historische route opgepakt, de Via Limovicensis, en wel de zuidelijke tak via Nevers. Onderweg naar Corbigny, een dagmars van 38 km in de gloeiende zon, passeert een auto met Engels kenteken. Mieke: "Even later stopte hij. Het was William, de beheerder van het pelgrimsverblijf waar we van plan waren te overnachten! Deze keer was het wel héél gemakkelijk geregeld. Bij aankomst stonden koffie en thee al klaar en de bedden waren opgemaakt. Kan het nog luxer?"

Na aankomst in Nevers, op 19 april, brengt het gezelschap eerst een bezoek aan de kathedraal en later aan de kapel waar de heilige Bernadette ligt opgebaard. De dagen erna komt de duizendste kilometer in zicht. Het vinden van een slaapplek is nog steeds geen enkel probleem. De hitte overdag wel. Daarom vertrekt het groepje elke ochtend een uurtje vroeger dan anders.

Voorbij Nevers gaat de tocht verder van gehucht naar gehucht, over kleine asfaltwegen, landbouw- en graswegen. Overall worden Mieke en haar wandelgenoten begroet met geblaf. Gelukkig zitten de meeste waakhonden veilig achter hekken, maar soms ook niet en loopt het bijna verkeerd af...

Op 25 april wordt de 100 km-grens overschreden in het plaatsje Neuville Saint Sépulchre en daarna is het niet ver meer tot Limoges. Prachtige wandelingen door een groene, bergachtige omgeving gaan eraan vooraf. En helaas ook weer enkele confrontaties met hapgrage honden.

Aan de voet van de kathedraal in Limoges vindt het gezelschap onderdak bij de zusters Franciscanessen. Na het bijwonen van de vespers volgt een uitnodiging om de mis bij te wonen in het bisschoppelijk paleis, om de zegen te ontvangen voor de rest van de reis. Mieke: „Na de mis werden we uitgenodigd om met de bisschop en de zusters te ontbijten. We dronken koffie uit bisschoppelijk porselein! Zo'n ontbijt met de bisschop vindt een paar keer per

jaar plaats, en wat een eer dat wij de uitverkorenen waren. Héél speciaal!"

En meteen daarna nog een geweldige verrassing: echtgenoot Christ blijkt zojuist in Limoges te zijn aangekomen voor een bliksembezoek, samen met zijn broer Peer.

De meimaand is aangebroken, en het wordt merkbaar drukker op de Camino. Groepjes pelgrims trekken soms hele dagen met elkaar op, in wisselende samenstelling. Mieke is blij dat het eindelijk wat minder warm is. En de regenbuien vallen precies waar zij niet zijn.

In het klooster van Ste Marie de Frugie blijkt maar één bejaarde non te wonen, met 'n huishoudster. Op de bovenverdieping zijn de gastenkamers, met een gang bomvol heiligenbeelden en reli-

gieuze schilderijen. Elke kamer is vernoemd naar een heilige. „Wij sliepen op Sint Gerard”, noteert Mieke. In Neuville brengt een hulpvaardige notaris hen naar een verbouwde boerderij in Douzillac, waar het Nederlandse stel Teun en Janine de scepter zwaait. „Als pelgrim werden we hier extra verwend”, schrijft Mieke in hun gastenboek.

Op 8 mei – nationale feestdag – nodigt medepelgrim Jean Claude hen uit voor het diner. Maar eerst maakt de pastoor nog een foto van het hele gezelschap, op de stoep van het parochieel nachtverblijf. De foto zal geplaatst worden bij een artikel over pelgrimeren in het parochieblad.

De reis verloopt nog steeds geweldig. Ze doorkruisen de eindeloze bossen van Les Landes, veelal over oude spoorlijntjes waar geen eind aan lijkt te komen, maar waar het wel heerlijk rustig is. Met rappe schreden naderen ze nu de Spaanse grens. In de verte lokken al de besneeuwde bergtoppen van de Pyreneeën.

-wordt vervolgd-
bewerking Mirjam Kies

De schone fee en de steen der wijzen

Het is zaterdag 21 april en al drie weken prachtig voorjaarsweer. Vandaag gaan we met de clubreis niet zo heel ver van huis, dus hebben we bijna alle tijd ter beschikking om te wandelen.

Na een korte sightseeing door Maastricht en een paar landweggetjes door niemandsland bereiken we tegen negen uur het centrum van Kanne. Een ludiek grensplaatsje dat voor de helft uit Nederlanders bestaat. Zelfs kasteel Neercanne staat op Hollandse grond en daarmee hebben ook wij iets om mee te pronken. Aan niets is trouwens te zien wie nog tot de nazaten van de Cro-Magnons behoren, een volk dat hier vanaf zo'n 40.000 jaar geleden heeft geleefd.

Na wat zoeken vinden we de commandocentrale van OLAT-clubreizen en daar krijgen we zoals gebruikelijk de routebeschrijving van Jan Hendrix. En Toon spreekt de wens uit dat we straks, aan het eind van de route zo rond half zes in Dalhem, weer huiswaarts kunnen keren. Per brief heeft Toon ons al eerder laten weten dat het een kwestie van goed lezen zal zijn om probleemloos aan de finish te komen; aan de markering schort namelijk wel het een en ander! Vroeger was dat net andersom, maar de tijden en daarmee ook het wandelen veranderen! l

Aan de start is een knus cafeetje, maar de koffie zal daar wel even op zich laten wachten want de afspraak is pas half tien. Onderweg is er trouwens voldoende gelegenheid, dus de tocht kan ook meteen beginnen.

Mirjam, van ons clubblad, wilde de sfeer van zo'n clubreisje ook wel eens proeven en ze heeft daarvoor een prachtige dag uitgekozen; maar wat gaan jullie 's morgens onmenselijk vroeg van huis, zeg! Ze besluit om zich voorlopig aan te sluiten bij de eerste koffieronde...

Als we het dorp achter ons laten, wandelen we over de spiksplinternieuwe brug over het Albertkanaal en staan ook direct voor het eerste raadsel: aan de rechterkant van de brug zit een gat en daardoor zouden we naar beneden moeten. We nemen toch maar het zekere voor het onzekere en draaien tweemaal linksaf tot we bij het aangeduide Avergat komen.

We weten dan nog niet dat met Avergat een indrukwekkende mergelgrot wordt bedoeld, gelegen op de grens van de provincie Luik en Limburg, tevens de grens van Wallonië met het Vlaamse Gewest. In onze beleving dus ergens tussen de Haspengouw en het Land van Herve. Ondergronds schijnt het Avergat

te bestaan uit een gangenstelsel van 60 km, met een grot op 800 meter diepte. In dit onderaardse labyrint worden sinds 1998 de zogeheten 'Caves of Joy' gehouden, massale dancefeesten voor zo'n 750 gasten die hun bestemming moeten zien te vinden door in de aarddonkere gangen op de dreunende beats af te gaan.

Enkele kilometers verderop zien we een kerk hoog boven de omgeving uitsteken, maar als we dichterbij komen ligt het dorp toch beneden ons en is de kerk ook weer terug op aardse hoogte. We wandelen hier in de omgeving van Eben-Emael en komen zelfs even in een van de wijken Lava Moulins. Net buiten de bewoonde wereld is een mergelgroeve nog volop in bedrijf en daar lopen we onder een pijp door die de gele brokstukken rechtstreeks vanaf de helling in een vrachtwagen blaast.

Visioen van vuursteen

De Geervallei is mooi en overweldigend, maar toch probeerden verlichte geesten er iets aan toe te voegen. De archeoloog en historicus Robert Garcet

liet tussen 1953 en 1966 in het buitengebied een toren bouwen uit vuursteen. Zou het hierbij gebleven zijn, dan was het 'kunstwerk' nog acceptabel geweest, maar het geheel moest iets onzenulijks worden. 'De toren Eben-Ezer is een visioen, gebouwd door een geïnspireerde profeet.' Deze toren is 33 meter hoog en gebouwd op een vierkante ondergrond. Hij telt zeven verdiepingen met bovenop in beton gegoten de vier cherubijnen van de Apocalyps: de stier, de leeuw, de adelaar en de mens als een soort sfinx afgebeeld. Ook binnen in de toren zijn beelden en gravures van extreme uitersten te aanschouwen.

Op het moment dat de vergezichten zich om ons heen ontplooiën, worden we 'de stort' opgestuurd. Aan de einder zien we hoe de mergelwinning het

landschap onherstelbaar heeft aangetaast. Natuurreservaten worden deze glooiende vergezichten genoemd, gebrandmerkt als de eeuwige jachtvelden van Winnetou en al die andere naamloze vrienden uit onze jeugdbelevingen. Wandelend over een plateau ondergaan we de weidsheid van de Geervallei. De

kleuren van deze vroege lente, samen met het zonovergoten landschap, wekken de indruk dat we in een prentenboek wandelen. De Geervallei wordt bij ons ook wel het Jekerdal genoemd.

Na de afdaling die onder andere langs een boomgaard gaat en over een holle weg met een keihard karrenspoor in het midden, bereiken we het plaatsje Wonck. We wandelen echter niet door het dorp, maar gaan via een paadje langs de Geer. Rechts zien we de toren van de dorpskerk die een eindje buiten het centrum ligt. Met een grote boog om het plaatsje heen wandelen we al vlug in de vrije natuur. We halen de achterhoede van de kortere afstand in, die al aanstalten maakt voor een lunch op een bankje. Het bankje moet wel in de zon staan.

Nadat we de spoortunnel zijn overgestoken komen we in het echte niemandsland. Nou ja, van niemand! Het is een groot plateau waarvan de einders overgaan in het luchtledige en waar

een boer met een tractorwerktuig het nodige stof doet opwaaien. Het is een stevige klim om bovenop het plateau te komen, waar we ook meteen een prachtig uitzicht hebben, maar op wat blijft een raadsel.

Op een kruising van onduidelijk paden zit een schone fee op ons te wachten en zij duidt ons dat het pad naar rechts het meest voor de hand ligt, want ook anderen gingen die kant op. Eerder hadden namelijk twee wijzen een steen met een markering erop gevonden en die – na het uitspreken van de nodige spreuken – op het bewuste pad geplaatst. De fee biedt ons nog een paar lekkere druifjes aan en zegt op het volgende groepje te wachten....

De hoogvlakte blijft gestaag aanhouden en nadat wij ten einde raad toch maar weer voor een linker bocht hebben gekozen, komt er toch nog geen

eind aan. In plaats van een benoemde hoeve, die we aan onze rechterhand zouden moeten passeren, komen we uiteindelijk in een dorp terecht en dat is zeker niet de bedoeling; tenminste niet in dit stadium van de wandeling. Toch komt de mogelijkheid om even te

pauzeren niet ongelegen; dan kunnen we even op ons gemak uitzoeken waar we precies uithangen. Dat blijkt Hautain-Saint-Siméon te zijn. Er zijn een paar cafeetjes, maar niet allemaal in de weer voor toevallig langskomende Hollanders, totdat we het stamcafeetje van Jean, René, Guillaume, François en Gislaine ontdekken. 'Mais oui! Les Hauts de Froidmont, c'est là! Oui!' En daarbij wijzen ze met de linkerhand in een richting naar rechts, terwijl ze aan een ronde tafel van hun pilsje zitten te genieten. Dat kan dus overal zijn.

Na een paar lekkere koppen koffie zijn we compleet geïnformeerd en weten we dat we zo'n dikke 5 km buiten de route zitten. Maar daar hebben we dan ook een extra pauze voor in de plaats gekregen.

We weten inmiddels ook dat 'de steen der wijzen' ons niet rechtsaf of rechtdoor had moeten sturen, maar gewoon linksaf zoals ook in de beschrijving staat aangegeven! Dus niet alleen lezen, maar ook de vinger bij de tekst houden!

We boffen trouwens helemaal, want vanaf deze kant is het pad over 'de Hoogten van de Koude Berg' geheel geplaveid! Nog meer mensen liepen op de hoogvlakte in de valkuil en wandelen nu net vóór ons of komen ook deze kant op. Er wordt zelfs beweerd dat er wandelaars zijn geweest, die, toen ze het dorp zagen, liggen op hun schreden zijn terug gekeerd!

Veelzijdige wijsheid

Het verharde paadje brengt ons uiteindelijk op een van de mooiste plekke aller tijden, namelijk bij een uitwijking naar links waar we voor een weg schuin rechts kiezen: we zijn aangekomen in het dal van de Halembaye! Een pad langs een afgrond brengt ons nog even aan het twijfelen, maar omdat wijsheid veelzijdig is, brengt zowel de keus voor een paadje naar links als naar rechts ons op den duur in Haccourt.

Voor dit plaatsje waren we al gewaarschuwd: er zou iets zijn met de markering. Wij, die voor rechts kozen, hebben het voordeel aan onze kant: er is gewoon markering; als je maar kijkt! Als we echter toch gaan lezen, merken we tot onze schrik dat de kerk ergens schuin achter ons staat. En die kerk kan toch niet zomaar verplaatst zijn, want ze staat er al sinds het einde van de 18e eeuw en de muur eromheen zelfs al sinds de vroege Middeleeuwen. En niemand om ons goeie raad te geven, of toch? We vragen een mevrouw naar 'le pont d'Albert' en die mevrouw wijst ons de weg naar de brug over het Albertkanaal, waarheen we al op weg zijn. Een eindje verderop treffen we het groepje dat het eerder linksaf probeerde en dat nu vanaf de kerk aan komt struinen. →

UIT DE MEDIA

Met gebroken pootje naar Santiago de Compostela

“Verreweg de meeste pelgrims hebben een bijzonder doel, dat op henzelf of op een naaste betrekking heeft”, zegt Veldhovenaar Frans Kruter in het Eindhovens Dagblad. De gepensioneerde rechercheur draagt zijn pelgrimage naar Compostela op aan zijn zieke buurman, die een ongeneeslijke hersentumor heeft.

In april is hij vertrokken, niet met de hoop op een wonder maar wel om buurman Hein een hart onder de riem te steken. Kruter heeft namelijk beloofd dat hij namens hem een soort amulet zal neerleggen bij Sint Jacob. “Het is een afgebroken pootje van een geluksolifant die ik ooit cadeau kreeg”, verklaart Hein. “Dat Frans voor mij dit enorme gebaar maakt, betekent dat ik ook moet knokken, net zoals hij. Het vertrouwen in elkaar maakt ons sterk en daar gaat het om.”

Bron: Eindhovens Dagblad, 9 april 20

Moslim loopt naar Santiago

De islamitische zakenman Sedat Çakir maakt – mèt de zegen van de bisschop van Haarlem – de bedevaart naar Santiago de Compostela. Hij begint zijn voettocht bij de Frans/Spaanse grens. De zakenman van Turkse afkomst zet zich in voor meer begrip tussen moslims en christenen. Behalve de zegen heeft hij in Haarlem ook een aanbevelingsbrief meegekregen voor de aartsbisschop van Santiago.

Bron: ANP, 11 mei 2007

Jaagpad wordt wandelpad

De gemeente Millingen wil een oud jaagpad langs Rijn en Waal opwaarderen tot wandelroute. Het pad voert dan via de uiterwaarden het dorp in en misschien zelfs nog een stukje verder naar het Duitse Bimmen. Als het benodigde geld gevonden is, kan het plan binnen twee jaar uitgevoerd zijn.

In de toekomst worden nog meer oevergebieden toegankelijk gemaakt, onder meer in een groot deel van De Duffelt en in de Ooijpolder bij Nijmegen.

Bron: tweevoeter.nl, mei 2007

→ Terwijl we de imposante brug over het Albertkanaal passeren, realiseert Mirjam zich dat zij een historisch moment beleeft: voor haar openbaart zich een magnifiek vergezicht op Visé aan de Maasoever. We hebben echter nog een eind weegs te gaan voor we daar ook daadwerkelijk zijn. Of het stukje bewoonde wereld tussen het kanaal en de Maas tot Haccourt behoort of reeds Visé genoemd mag worden, laat ik maar even in het midden. Wel is duidelijk dat het beschreven pad, zoals we dat vanaf de brug over het kanaal volgen, niet meer de juiste richting is. Als ik later thuis op het internet ga zoeken, blijkt de GR5 al in 2005 vanaf de Halembaye tot Visé te zijn aangepast. Bij de brug over het kanaal hadden we linksaf gemoeten, alles duidelijk aangegeven met wijzigingen in de GR5 met ingetkend kaartje.

Wij wandelen in ieder geval nog het oude traject langs het Onze Lieve Vrouwe hospitaal en gaan dan bij de Maas linksaf over een prachtige boulevard geflankeerd door imposante herenhui-

zen en wat dies meer zij. Rechts een eiland in de Maas met wandelpromenade. Een trap voert later naar de brug over de Maas.

Met dit prachtige voorjaarsweer zou het natuurlijk doodzonde zijn om de ‘Fan-Fan’ voorbij te lopen, dus na een paar minuutjes is de spreektaal aldaar Nederlands. Vanaf dit punt is het nog 5 km tot Dalhem, dus hebben we niet al te veel tijd meer over; zeker als we straks ook nog iets lusten!

We wandelen nu even langs het spoor. Niet dat dat hinderlijk is, want deze promenade is feilloos ingepast tussen de stadsrand van Visé en het verdiept liggende spoor. Deze stad, die reeds door Karel de Grote van privileges werd voorzien, heeft ook een stadhuis uit 1612, dat wij passeren. We maken ook nog even een kleine vergissing door voor een weg naar rechts te kiezen, in plaats van linksaf te gaan om het dal uit te gaan. Gelukkig merken

we onze vergissing al na ongeveer een halve kilometer. Dat is dus nog goed te praten!

De stad uit gaat het bergopwaarts en de route doet nog wat leuke plekje aan zoals een barbecue met picknicktafels, helaas zonder uitnodiging om even aan te schuiven. Even wandelen we nog samen met de markering van ons Pelgrimspad (LAW 7) en even verder ook nog met de GR 563 (Land van Herve). We kunnen nu echter niet meer verkeerd want we bereiken op dit moment onze zo gewaardeerde soeppost. Ofschoon er nog enig misverstand is over het aantal kilometers naar de finish, houden wij het op: heel weinig.

Op een brink staan enkele prachtig grestaureerde panden te pronken in de zaterdagmiddagzon en direct daarachter de Ferme de Cronwez. We gaan door een weiland en volgen een pad langs het riviertje de Berwinne. Al vlug komem de contouren van het kasteel Cromwé in zicht. Na de brug over het riviertje moeten we meteen linksaf langs de huizen, een pad omhoog. Bij een standbeeld van een generaal die iets met spoorwegen in het buitenland van doen had, duiken we een oud ‘trapstraatje’ in en staan dan binnen de kortste keren voor de deur van ons rendez-vous. Het werd een prachtige wandeldag, niet ver van huis.

Voor de vakantie treffen we elkaar nog een keer en wel op zaterdag 30 juni, wanneer wij een traject van de GR 126 verkennen tussen Anseremme en Houyet. Allez, tot dan!

-Ad van Asten-

Beverbeek, een cultuurhistorische wandeling

Ruim dertig wandelaars zitten eind april op het terras van de Achelse Kluis. De koffie is goed, het buurten gezellig, en een mager zonnetje zorgt voor een temperatuurtje dat later nog zal oplopen tot 23 graden. Het klokje van 10 uur klept, de rugzakjes worden omgehesen, de veters gestrikt en we lopen aan. Op het laatste ogenblik komen er nog enkele deelnemers aan op de fiets, zodat we met 39 tippelaars (m/v) vertrekken.

Na een paar honderd meter verlaten we het asfalt, dat we die dag bijna niet meer terug zullen zien, om snel de oever van de Warmbeek – zo wordt de Tongelreep in België genoemd – te volgen. Daarna duiken we de Beverbeekse heide op. Nou ja, heide, inmiddels allemaal bos, om vervolgens de tocht langs de oever van de klaterende beek weer te volgen tot het Meulke. Hier stond vroeger een oude watermolen waar de boeren uit de omgeving verplicht hun koren moesten laten malen (banmolen). Na het langste stuk asfalt van die dag, ruim 500 meter, schieten we de Tomperweg op, een grindpad genoemd naar een wat vreemd bouwwerk.

Groot, massief, hoog en rond. Toren, molen, fortificatie? Een bord leert ons dat men na de restauratie er pas zeker van was dat het toch een molen geweest moet zijn voor het slot Grevenbroek, waarvan we de amper zichtbare ruïnes een paar honderd meter tevoren gepasseerd zijn. Veel rest er niet meer van het slot uit de middeleeuwen; het werd na een verovering zo grondig verwoest dat alleen aan de hoogte die uit het beekdal oprijst te zien is dat hier vroeger iets bestaan moet hebben.

Graag hadden we hier wat meer rondgestruind, maar zomaar met een grote groep eigenwijze Hollanders in België onaangekondigd privaat terrein betreden is net iets teveel gevraagd.

Genoeg te zien overigens. Wat later komen we bij de ruïnes van de Waag, een plaats waar vroeger het koren werd gewogen, om te voorkomen dat er bij het malen teveel met het gewicht gesjoemeld werd. Sjoemelen is blijkbaar van alle tijden, niks nieuws onder de zon.

De Waag is zijn weeginrichting al lang kwijt, maar inmiddels een picknickplaats rijker; brood, (meegebrachte) koffie, plat water en een enkele krentenbol komen tevoorschijn. En jawel – een heuse snoeptrommel die de ronde doet. Klasse!

We vervolgen onze weg en passeren een

bord over de planeet Uranus en lopen daarna via een slingerend pad door de weilanden. Schapen, koeien en een stier uit de superklasse oogsten onze bewondering. De prachtige rentmeesterswoning uit het vroegere grootgrondbezit doet enkele reeds ruim gepensioneerden spontaan naar een nieuwe carrière

verlangen. O, ooit nog eens rentmeester te zijn!

Eenmaal weer op de weg zijn we in het diepste zuiden van de wandeling aangekomen. We laten de kapel en het pastoorsbos rechts liggen en draaien af naar de grafheuvels met paalgraven uit de vroege ijzertijd. Weer een bord. Saturnus deze keer en de straatnaam Planetenlaan. Na de trimbaan en de rekstok waar niemand gebruik van maakt komen we bij de volgende grafheuvels, ditmaal uit de late bronstijd. Voor ons leken is er geen verschil te zien, de heuvels zijn hoger en de palen dikker en dat is het dan.

We lopen zigzaggend door het bos tot dat we weer bij het Meulke aankomen. Picknickplaats en – jawel – weer de snoeptrommel. Een aantal borden lossen het raadsel van de planeten op.

Hier staan de zon, Mercurius, Venus, de Aarde en Mars. Met de bijbehorende tussenafstanden keurig op schaal. Jupi-

ter hebben we gemist. Waarschijnlijk te ver voor de dinsdagwandelaars. Pluto mag inmiddels geen planeet meer genoemd worden.

We wandelen nog een keer langs de Warmbeek, vullen een poosje later met z'n allen het terras van 'de Bever' en trekken weer aan onze stutten. Op naar kasteel Beverbeek. De bijbehorende laathoeve (horig aan het kasteel Beverbeek) uit de 14e eeuw geurt naar mest en vee. We mogen niet over het kleine complexje van schuren, stallen, mesthoop en woonhuis. Privaat! We lopen om. Het huidige kasteel Beverbeek is veel jonger dan de hoeve en is pas in 1889 gebouwd in Tudorstijl. Helaas is er door de bomen weinig meer te zien dan de oprijlaan.

Via 'den Ezel', een brede zandweg die steeds smaller wordt en eindigt in een ganzenpaspaadje, gaan we naar de grens. Voordat we die oversteken komen we bij 'de Draad', een driedubbele hoge afrastering die in de Eerste Wereldoorlog door de Duitsers is aangelegd van Vaals tot Sluis om de Belgen het vluchten naar het neutrale Nederland te verhinderen. Niet zo moeilijk te nemen, lijkt het, ware het niet dat er 3000 (drieduizend) volt spanning op stond. Wees gerust, de Draad is nu maar honderd meter lang en de stroom is eraf. Dat wordt gevierd met de laatste opening van de nu bijna lege koektrommel.

Na een tijdje komen we aan op de Gastelse Heide, een zandverstuiving die zijn naam na vier weken droogte eer aan doet. Stofwolken waaien op en blijven ons op een mulle zandweg de eerstvolgende kilometer gezelschap houden. Dat duurt tot we aankomen bij de 'dubbele paal'. Hier staan grenspaal 176 en de oude grenspaal van de baronie van Cranendonck zij aan zij over de heide uit te kijken.

Het stof zakt en via een gravelpad voert de route ons via een omweg weer terug naar de Achelse Kluis. Na afloop voelen we ons bij Trappist en trappist na 22 km wonderwel thuis.

Natuur, cultuur, historie, kijken, lopen, kletsen, goed wandelweer op een mooie lentedag, m'n liefje wat wil je nog meer!

-Kees van Vessem-

Mijn avonturen met Beer op het

Europese kustpad E9 (2)

-Marten Hogeweg-

Vrijdag 21 april 2006

Bad Bederkesa -> Höden 36 km

Na een prima nachtrust, het koffieritueel en het inpakken ga ik naar de receptie en maak verwachtingsvol mijn entree in het 'Internet Mobiel'. Op een wankel tafeltje staat een avondse computer met een wel zeer vreemd toetsenbord! Alle letters staan door elkaar of zijn zelfs - zoals het apenstaartje - verdwenen, maar natuurlijk: Duits. Toch lukt het verbinding te maken met de webmail van mijn Nederlandse provider en na inloggen begin ik een boodschap naar het thuisfront in te tikken. Het is af en toe zoeken maar na een klein uurtje ben ik uitgekletst en klik op 'verzenden'.

Er verschijnt een mededeling dat ik niet ben ingelogd en of ik dat wil. Wel nondeju, ik ben wel ingelogd en wil natuurlijk... Vol ongeloof staar ik naar het scherm, waar is mijn bericht gebleven... alles weg. Een uur voor de kat zitten zwoegen! Afijn, ik begin maar opnieuw. Ik tik een kort bericht en verstuur het gauw; het lukt! Later hoor ik dat mijn goede vriend Wim 'aan de zuurstof' moest van het lachen toen hij het hoorde.

Om 10 uur op pad. Het is niet koud, een beetje drukkend zelfs en ik loop al snel in mijn overhemd. Na even puzzelen om op het goede pad te komen loop ik over rustige weggetjes door een - op een paar boeren na - verlaten 'Moor'. Door kleine dorpjes die allemaal op

moor eindigen naar Stinstedt en daarna door een zeer eenzaam heide-moerasgebied. Af en toe kan ik de ingetekende route niet vinden en moet een alternatief zoeken, maar kom toch steeds weer goed uit. Ik passeer mooie boerderijtjes in het midden van nergens en plots zie ik mijn eerste ooievaars.

In Seemoor gaat het mis: geen enkele markering meer en de plaatsnamen op de kaart komen niet overeen met de namen op de schaarse wegwijzers. Op de kaart heet alles Dobrock of Wingst, maar dat zijn gebiedsnamen. Uiteindelijk zie ik waar ik ben en na acht taaie kilometers langs een vrij drukke weg

kan ik een rustig pad richting Höden inslaan, naar camping Krauss. Prima camping met een rustig trekkersveldje en aanpalende Stube, waar ik op mijn gemak m'n dagboek kan bijwerken onder het genot van een volwassen glas bier. Aan dat benepen gedoe van kleintjes pils doen ze hier niet en ook de prijzen zijn aan de vrolijke kant. Dat geldt ook voor de 'Speisekarte'. Beschaafd volk, die Duitsers!

Op tijd naar bed en ik slaap als een roos tot het om half zeven begint te regenen. Om acht uur sta ik toch maar voorzichtig op. Door de regen is er vrij veel condens en moet ik oppassen dat de quilt niet nat wordt, maar ik word steeds behendiger en even later loop ik met mijn rugzak naar een soort dagverblijf waar ik koffie maak.

Zaterdag 22 april 2006

Höden -> Krautsand 36 km

Om half tien is het droog en ga ik blijmoedig op pad. Het is koud en ik heb weer eens alles aan, maar het lopen

gaat steeds beter en ik dreig nog last van een goed humeur te krijgen als het zo doorgaat. Een goeie kilometer over een fietspad langs een vrij drukke weg en dan kan ik bij het stationnetje - dat Wingst heet - linksaf over een landweg richting Oberndorf. Daar steek ik de rivier de Oste over en ga aan de andere kant rechtsaf. Zowaar over een grasdijk, maar niet lang, want de dijk is door de overvloedige regen zo doorweekt dat ik tot aan mijn enkels wegzak in de blubber. Mijn enige lange broek dik onder de modder! Zo snel mogelijk de dijk af en verder over een klein asfaltweggetje aan de voet. Mijn uitzicht over het water is weliswaar weg, maar binnendijks is genoeg te genieten: prachtige dijkhuisjes waar ik meteen zou willen wonen, maar ja eerst nog een eindje kuieren.

Vlak voor Osten zie ik twee bankjes: één om de tarp te laten drogen en één voor mij om wat te eten. Na het plaatsje ga ik linksaf door het voormalige veengebied dat nu boerenland is. Heerlijk rustig en overal oude veenhuisjes die duidelijk

'gekaapt' zijn door orthodontisten en gynaecologen om eens wat te noemen. In Dornbusch kruis ik een drukke weg over ga via een prachtige oude ophaalbrug de Wischafener Süderelbe over. Het is laag water en een paar bootjes in het kleine haventje liggen met hun buik in de modder. Ik kom in de uiterwaarden van de Elbe, die hier kilometers breed zijn. Na een uurtje bereik ik Krautsand waar volgens de kaart twee

campings zijn; ik kies die bij de vuurtoren, want die toren zie ik staan. Toch nog verkeerd gelopen en mijn weg versperd gezien door een privéterrein dat door veel bordjes duidelijk maakt dat de doorgang naar de camping 50 meter verderop 'strengstens verboden' is en ik moet 'achten für den Hund'.

Mopperend en grommend keer ik om, loop weer twee kilometer terug en kom uiteindelijk op camping 'Am Leuchtturm', waar een briefje bij de receptie me verwijst naar de kantine. Als de beheerder me in ogenschouw genomen heeft pakt ze me bezorgd bij de arm en toont me persoonlijk een mooi rustig plekje, de warme douches en het winkeltje. Ze kan er maar niet over uit dat ik helemaal te voet uit Holland gekomen ben. „Und wo wollen Sie nachher hin, nach Russland? Ach du lieber Gott, Sie sind doch verrückt“!

Ik zet de tarp op en bevestig extra scheerlijnen aan de zijanten om het doorzakken door de dauw te voorkomen. Dan ga ik de kantine maar weer eens opzoeken. Het is er gezellig, ik

schrijf in mijn dagboek en verorber een enorme dagschotel van Seelachs (drie grote stukken), Bratkartoffeln und Salatbeilage. Ik klap zowat!

Zondag 23 april 2006
Krautsand -> Elmshorn 48 km

Om 7 uur op, koffie, lekker warm douchen, inpakken en om acht over acht op weg. Over rustige weggetjes door de nog nevelige uiterwaarden naar de brug bij Wischhafen. Maar die is nog open en blijft open omdat hij pas vanaf 1 mei weer bediend wordt. Nondeju, weer terug naar Dornbusch en dan

langs de grote weg naar Wischhafen. Gelukkig is er een vrij liggend fietspad en passeer ik een warme bakker waar ik verse broodjes kan kopen.

Vlak voor Wischhafen komt een wandelaar mij tegemoet; de eerste sinds mijn vertrek. We maken een praatje en het blijkt dat hij een stuk van de E1 loopt. Paul Skiverton, Engelsman maar spreekt uitstekend Duits en gaat moeiteloos over op Nederlands als hij hoort waar ik vandaan kom. Hij kent zelfs OLAT en heeft meerdere malen in Brabant gelopen. Hij is in Kiel vertrokken om geld in te zamelen voor een kindziekenhuis in Mönchengladbach: 600 km in 10 dagen!

In Wischhafen via een bank, met 'flap-pentap' naar de pont over de Elbe. Het is een beetje mistig en de rivier is hier erg breed, zodat de overkant nauwelijks zichtbaar is. Aan de overkant ligt Glückstadt en daar is - gelukkig - uitstekend gemarkeerd, zodat ik gemakkelijk en door rustige straatjes door de stad kom. Als ik zin in koffie met een hapje krijg stap ik echter de verkeerde tent binnen; in plaats van een gemoeidelijke Stube met degelijk Duits eten, kom ik in een moderne, eigentijdse, verantwoorde hapjeszaak. Een 'baguette huppeldepup' kan ik krijgen: zo'n voorgebakken Dr Oetker-hap bedekt met druipende taaie kaas... gadver...!

Snel vergeten en verder langs de Elbe. Het is zondag en best druk vooral waar een harde weg met parkeerplaats en eetgelegenheid op de dijk uit komt. Maar na vijftig meter ben ik dan weer alleen en zo kuier ik genoeglijk verder. De Elbe is indrukwekkend met tamelijk veel scheepvaart, maar er waait een koude wind over het water, zodat ik blij ben dat ik af en toe meer beschut onder aan de dijk loop.

Na 30 kilometer slaat het noodlot toe.

Ik kom bij de brug over de Krückau en net als vanochtend is ook deze open en blijft open tot 1 mei. Wat nu? De route loopt aan de overkant verder richting Elmshorn door rustig natuurgebied en mijn plan was om daar een plekje voor de tarp te zoeken. Aan deze kant vind je hoofdzakelijk akkerbouw en drukke wegen.

Zo goed en kwaad als het gaat met een kaart van 1 op 100.000 zoek ik een rustige weg naar Elmshorn. Dat lukt min of meer en waar een drukke weg het enige alternatief is loopt gelukkig een fietspad. Na nog eens 18 km ben ik in Elmshorn, waar ik met veel moeite een hotel vind. Mijn geluk is ten goede gekeerd, want hoewel normaal op zondag gesloten is het hotel nu vanwege een uitstapje van de plaatselijke bejaardensociëteit open. Ik kan een kamer krijgen en zelfs wat te eten aan een tafeltje bij de bar. Ik was mijn kleren en mezelf eens lekker met warm water en ga beneden wat eten. De bediening verontschuldigt zich dat de keuken al dicht is maar een 'kleinigheidje' kunnen ze nog wel voor me maken. Dat kleinigheidje is een enorme lauw-warme kipsalade met alles d'rop en d'ran, waar ik meer dan een volledige maaltijd aan heb. Dagboek bijwerken en snel slapen, want ik ben behoorlijk uitgewoond.

Maandag 24 april 2006

Elmshorn -> Hohenrade 32 km

Als ik wakker word ben ik weer goed hersteld van de inspanningen van gisteren. Douchen, aankleden - m'n broek is praktisch droog - uitgebreid ontbijten en om kwart over negen op pad. De markering ontbreekt weer eens volledig en ik kan de route op de kaart ook niet vinden omdat rond de steden allerlei symbolen staan van bezienswaardigheden zoals een enorme olifant voor een dierentuin; zou wel eens een hartig woordje willen wisselen met de maker. Ben gedwongen om zo'n 10 km langs een erg drukke weg tot bijna in Barmstedt te lopen. Daar kan ik de E1, die een stuk gelijk op loopt met de E9, oppikken. Vanaf daar is het heerlijk lopen over onverharde paden door afwisselend bos, waar de bosanemoontjes bloeien of door open veengebied.

De markering in de vorm van een witte X is dik in orde en het weer is een stuk aangenamer geworden met regelmatig zon en een rustig windje. Ik loop fluitend door piepkleine dorpjes zoals

'Bullenkuhlen', door het Bredenmoor (mijn broekspijpen heb ik in mijn sokken gestopt om de boel een beetje schoon te houden) naar het Himmelmoor. Daar is het zo prachtig en stil dat ik niet goed oplet en op een gegeven moment het gevoel krijg dat ik de weg kwijt ben; heb al zo lang geen witte X meer gezien en het wordt nu toch wel erg troosteloos en verlaten en de paden

praktisch onbegaanbaar. Ik bestudeer de kaart en de omgeving, kijk naar de zon en kom tot de conclusie dat ik 180 graden verkeerd loop. Aarzelend draai ik om, neem weer de hindernissen in de vorm van grote poelen en modder tot ik weer op een punt ben dat ik herken: geen markering. Dan zie ik een man op de fiets aankomen, die desgevraagd bevestigt dat ik ram de verkeerde kant op ging. Hij is een vogelaar, die interessante dingen over het veen kan vertellen en me de goeie kant opstuurt. Even later zie ik de markering ook weer.

Het moerassige veen begint plaats te maken voor weiland en ik begin om me heen te kijken naar een mooi rustig plekje, maar eerst moet ik ergens water zien te krijgen. Ik heb weliswaar 'waterzuivering' bij me, maar het water in de sloten ziet er erg drabbig uit. Vlak voor Hohenrade haalt de vogelaar me in en aan hem vraag ik of hij een mooi wildkampeerplekje weet. Natuurlijk raadt hij me af om mijn tarp zomaar er-

gens op te zetten, veel te gevaarlijk en dat vindt die andere man die er ondertussen gezellig bij is komen staan ook. Nee, hij zal me naar een boer brengen, vlakbij en daar mag ik zeker overnachten. Dat lokt me ook wel aan en even later lopen we het erf van de grote veeboerderij van de familie Gätjens op. Hij doet het woord en de boer moet het natuurlijk eerst aan de baas vragen. Die (de boerin dus) vindt het prima dat ik in het weiland achter de boerderij mijn tarp opzet, maar komt even later met het voorstel om voor de nacht mijn intrek te nemen in 'die Blockhütte', het tuinhuisje. Ik krijg een heerlijke mok verse melk en bereid voor het huisje m'n ondertussen befaamde macaronischotel, die ik binnen comfortabel in een tuinstoel gezeten, oppeuzel. Na de afwas weer eens vroeg naar bed.

Dinsdag 25 april 2006

Hohenrade -> Blanknese 36 km

Slaap lang, maar een beetje onrustig. Even voor achten komt de boerin me halen voor het ontbijt. Ik maak kennis met de zoon en dochter; een tweeling. Dan is het inpakken, foto's maken en verder met de tocht. Het is heerlijk fris, zonnig weer en de route gaat over kleine rustige weggetjes tot in Rellingen. Best een grote stad, maar ik hoef maar een klein stukje door de bebouwde kom en kan bovendien in de 'Kneipe op de

hoek' een kop koffie drinken. Een autobaan over en bijna meteen weer over kleine paadjes door boomkwekerijen (Baumschule in het Duits; grappig) en landelijk gebied richting Elbe.

De markering is op een enkel punt na fantastisch en ik geniet van de tocht. Het is ondertussen knap heet geworden en als ik vlak voor Süldorf een uitspanning passeer denk ik niet lang na en laat me in de schaduw gezeten, een feestelijk groot glas bier goed smaken. In Blanknese ben ik èn aan de Elbe èn in Hamburg; kelére wat is die stad met alle randgemeenten erbij groot! Ik zit nu wel met een probleem, want in deze stedelijke omgeving is verrekt moeilijk een kampeerplekje te vinden. Dus in plaats van de route, die vlak langs de Elbe loopt, te volgen loop ik de hoofdstraat richting Hamburg-centrum in op zoek naar een redelijk onderkomen. Na een kleine drie kilometer speurend rondkijken vind ik een tamelijk louche hotelletje. Nee een restaurant is er niet, zegt de eigenaar, maar ik kan bij zijn neef op de andere hoek terecht. Dat dat een Italiaans restaurant is verbaast me niet echt. Het is er overigens goed toeven; ik werk mijn dagboek bij onder het genot van een voortreffelijk versnapering of twee, eet ook wat: een eveneens voortreffelijke Cesar-salad en kruip weer vroeg onder de wol.

Morgen Hamburg in op zoek naar kaarten en een internet-café.

Woensdag 26 april 2006 Blanknese -> Hamburg 16 km

Slecht geslapen, te warm op de kamer want door het verkeerslawaaï moest het raam dicht blijven. Gelukkig toch redelijk uitgerust en na het ontbijt maar weer welgemoed op pad. Zo snel mogelijk naar de Elbe, want daar loopt de route door een rustig park met fraai uitzicht over de rivier.

Het is een stuk kouder dan gisteren en nevelig. Op de Elbe duiken grote schepen op uit de nevel, glijden als schimmen over het water en verdwijnen weer. Maar aan sommige kale bomen die volop in bloei staan zie ik ook dat de lente in aantocht is.

Eerst is het nog heerlijk rustig in het park, maar als ik dichterbij het centrum kom maken de bomen plaats voor grote oude herenhuizen; afwisselend in gebruik als verloederd kraakpand of als hypermoderne designwinkel. Het begint te regenen, eerst zachtjes, dan steeds harder en als ik bij de 'Fisch-

markt' ben komt de regen met bakken uit de lucht. Het is wel een fascinerende stad met prachtige oude gebouwen, waarvan de functie niet altijd duidelijk is.

Volgens de kaart moet ik bij de 'Landungsbrücken' linksaf de oude stad in. Ik heb geen idee wat dat is of zijn; iets uit de Tweede Wereldoorlog? Zijn daar de geallieerden geland? Het blijken de aanlegsteigers van de oude oceaanstomers, de lijnschepen op Amerika te zijn. En nu nog steeds in gebruik door de veerdiensten naar de Oostzeebestemmingen.

Het rustige weggetje door het park is veranderd in een drukke onoverzichtelijke snelweg en het kost me veel moeite om over te steken en de relatief veilige straten van de 'Altstadt' te bereiken. Bij een tijdschriftenstalletje kan ik een stadsplattegrond kopen, maar kaarten van de omgeving hebben ze niet. De verkoper verwijst me naar boekhandel Götze, althans dat versta ik. Met

behulp van de plattegrond kan ik een rustige route langs het water van de 'Alsterfleet' vinden naar het hart van de Altstadt. Het is nog steeds niet droog maar gelukkig zie ik op een gegeven moment een enorme boekhandel, die weliswaar een totaal andere naam, maar ook volop kaarten heeft. Op de eerste verdieping is zelfs een internet-afdeling. Ik begin verheugd te tikken, en jawel hoor: als ik mijn bericht wil versturen... Een minder geduldig mens zou er gek van worden. Dan maar korte berichtjes tot mijn tijd om of in dit geval op is.

Inmiddels is het al zo laat dat ik vandaag Hamburg niet meer uit kom en dus zit er niks anders op dan hier onderdak te zoeken. Beer en ik hebben weer geluk, want vlakbij het centraal station, tussen alle bekende en dus dure merken, zien we ineens hotel 'Lilienhof'. Zo'n ouderwets vertegenwoordigers-hotelletje met toilet op de gang; prachtig en dat is ook de prijs. We hebben de laatste kamer en zijn blij dat

we droge kleren aan kunnen trekken. Later, als het droog is en ik de buurt ga verkennen zie ik dat schuin tegenover het hotel een Tele & Internet Café is. Sadat zwaait hier de scepter maar zijn Duits is ongeveer net zo slecht als mijn Arabisch en het lukt dan ook niet om foto's naar Mirjam te sturen; helaas!

Eerst maar eens mijn dagboek bijwerken in een gezellige Kneipe op de hoek onder het genot van een 'Große'. Boven de bar, die bemand of liever gezegd bevrouwd wordt door twee hartelijke dames op leeftijd, hangt een schoolbord waarop het menu staat geschreven. De vermelde gerechten en zeker de bijbehorende prijzen staan me wel aan en dus wordt het toch nog gezellig.

Ondertussen heb ik op de plattegrond gezien dat ik ook nog eens vlakbij de route zit en morgen dus niet bang hoeft te zijn voor eindeloos ronddwalen om deze wereldstad uit te komen.

-wordt vervolgd-

CONSTANT AAN DE WANDEL

Amersfoortse Keientocht

Op woensdag 4 april 2007 organiseerde Rolf Craanen onder de vlag van Euraudax Nederland zijn eerste Amersfoortse Keientocht vanuit het sportpark Nimmerdor. De start was om 10.00 uur. Al gauw liepen we door het landgoed Nimmerdor tot aan de voetgangersbrug, waar we de autosnelweg overstaken. Daarna door het landgoed Den Treek met wat klimmetjes en dalingen, tussendoor met vele vergezichten en dan langs het Hazewater (heide-moerasven). Via het fietspad langs een drukke weg bereikten we een bosgebied, waar we ingingen. We liepen langs Kamp Amersfoort (een 'gevoelige' plek uit de Tweede Wereldoorlog) en aan het einde ervan gingen we door Klein Zwitserland via grasvelden naar een plek waar de verzorging was. Daar kregen koffie of thee plus de gevulde koek.

We zetten de tocht voort, weer door Klein Zwitserland via klimmetjes en dalingen, totdat we het Belgenmonument bereikten, waar we omheen liepen. Inmiddels naderden we het station. We passeerden het spoor via de traverse tot aan de andere uitgang. Daarna langs de spoorlijn tot aan de binnenstad. We wandelden door de binnenstad via de stadsmuur en later langs schilderachtige straatjes met passage van stadspoorten alsmede de hofjes. Bij de Amersfoortse bierbrouwerij 'De Drie Ringen' was de horecarust.

Na de pauze liepen we weer door de binnenstad met passage van winkelstraten en pleinen en tenslotte langs de beruchte Kei en alle buitenlandse keien. Vervolgens passeerden we de waterpoort Monnikendam. Daarna door het Randenbroekerbos (stukje van het LAW-Utrechtspad), totdat we het water bereikten (Heiligenberger beek). Via paden volgden we die beek (stukje van het LAW-Marskramerpad). Aan het eind ervan liepen we langs het zogeheten Kersenlijntje, dat destijds liep van Amersfoort naar Kesteren vice versa (nu voor autovervoer: het Ponlijntje). Vervolgens via straten en landgoed Nimmerdor naar de finish. Het was een afwisselende tocht. Het was droog en zonnig weer.

Euraudax Paleis Soestdijktocht

Op woensdag 25 april 2007 organiseerde Wim Veerman onder de vlag van Euraudax Nederland zijn 4e Paleis Soestdijktocht over 25 km vanuit Farm Eterna aan de Koudelaan te Lage Vuursche.

De start was om 10.00 uur. We wandelden naar de Dorpsstraat, waar we al gauw het bospad ingingen naar de 300 Roedenlaan, die we enige tijd volgden tot aan een huisje, waarna we door bossen van Lage Vuursche de Biltseweg bereikten, waar overgestoken werd. Langs de parallelweg (Jachthuislaan) liepen we verder tot aan het kruispunt waar vroeger Hotel Trier gesitueerd was, ter hoogte van de Praamgracht.

Na de tweede oversteek van de Biltseweg passeerden we Paleis Soestdijk met uitzicht op de Naald aan de overzijde en tegenover dat paleis vele voormalige dienstwoningen en kantoren c.q. koninklijke stallen. Vervolgens via het fietspad naar het ingangshek om de paleistuinen te kunnen bewandelen, en dan langs het parkeerterrein weer terug naar de weg. Die bleven we volgen tot aan de afslag richting marechaussee. Vlak voor de slagboom hadden we de wagenrust. We kregen gevulde cake en limonade, zoals appelsap of iets dergelijks.

We zetten de tocht voort door het Paardenbos met de open schietbaan en dan achter het bungalowpark 'De Zeven Linden' richting 'De Stulp'. Via fietspaden langs het hek van kasteel Drakesteyn

naar het dorp Lage Vuursche, via het fietspad richting Hollandse Rading en dan richting Maartensdijk naar Farm Eterna, waar de grote rust was. Daar kregen we soep.

Na de pauze langs het Nivonhuis en dan door het Maartensdijkse Bos en Smithuyserbos. Inmiddels passeerden we het Hilversums Wasmeer (niet gebruikt om de was te doen maar om de vele schapen te wassen). Inmiddels naderden we een grote open plek, waar de wagenrust gehouden werd. We zetten de tocht voort via het Marskramerpad, met vele bochten en via melkboerderij naar de finish. Het was een mooie maar pittige tocht. Het was warm weer.

Blankenberge

Op vrijdag 4 mei 2007 reisde mijn persoon naar Blankenberge (België); een meerdaags uitstapje van Jago Travel. De opstapplaats was in Utrecht aan het Jaarbeursplein. De bus vertrok om 9.10 uur. We reden naar Rotterdam, waar bij metrostation Kralingse Zoom de rest van de wandelaars opgehaald werd. We zetten de rit voort via Breda en Antwerpen naar Brugge. Daar verbleven we enige tijd voor een stadswandeling, die erg interessant was.

Vervolgens door naar Blankenberge, waar een deel van de wandelaars werd afgezet bij jeugdherberg Wullok en de rest bij de hotels Marie-José en Albatros. Mijn persoon logeerde in Hotel Albatros. De rest van de dag was iedereen vrij.

Op zaterdag 5 mei 2007 startten de wandelaars om 8.00 uur vanaf de Grote Markt. We wandelden in oostelijke richting via de boulevard en door de duinen via mulle zandpaden tot aan een verkeersweg, waar overgestoken werd. Daarna in zuidelijke richting via Zwankendamme naar Lissewege. Hier wandelden we zowel doorheen als omheen, via straten en door weilanden langs het spoor en uiteindelijk via een draaipoortje weer door weilanden naar Groot ter Doest Hoeve. Daarna langs het Boudewijnkanaal weer door Lissewege, naar dezelfde weg die we op de heenweg kruisten. De terugroute ging via De Meiboom en Uitkerke naar Blankenberge, waar in een tent gratis Grimbergen-bier te verkrijgen was. Via straten en parken, waar ergens gratis peperkoek verkrijgbaar was, bereikten we de finish. Het was koud en winderig weer, maar wel droog.

Op zondag 6 mei 2007 startten we weer om 8.00 uur vanaf de Grote Markt. We wandelden langs jachthavens en langs het strand in westelijke richting en door bossen naar Wenduine. Vervolgens in zuidelijke richting via Strooiendorp en dan in oostelijke richting door Nieuwmunster. Langs de Vaart van Blankenberge liepen we naar Zuienkerke; tevoren had men al uitzicht op de kerk. In Zuienkerke werden die dag diverse ambachten uitgevoerd en bovendien was er rommelmarkt. In het dorp was ook muziek.

Na Zuienkerke liepen we noordwaarts naar Uitkerke, via het bezoekerscentrum Groenwaecke. Al gauw naderden we Blankenberge, waar in diezelfde tent gratis Grimbergen-bier te verkrijgen was. Daarna liepen we weer via straten en parken, met ook weer gratis peperkoek. Tot slot langs de boulevard naar de finish. Het was zonnig weer. Het was een goed georganiseerde tocht met goede verzorging. In totaal gingen er circa 7000 wandelaars van start.

Rond 17.00 uur verlieten we Blankenberge voor de terugreis. We reden dezelfde weg terug naar Utrecht, met een tussenstop in Rotterdam, waar diverse mensen werden afgezet. Om circa 21.10 uur arriveerden we in Utrecht en tegen half elf was ik thuis in Baarn.

-Constant Dedel-

UIT DE MEDIA

Veel dierlijk verkeer op natuurbrug over de A2

Met enige regelmaat haalt natuurbrug 'Het Groene Woud' over de A2 het nieuws. Nu hij enkele jaren in gebruik is, blijkt de brug een breed spectrum aan dieren te bedienen. Alle soorten die voorkomen in het omliggende gebied maken er gebruik van. Per dag bezoeken of passeren elf dieren de brug. "Het is er best druk", concludeert het Wageningse onderzoeksinstituut Alterra dat vorig jaar met hulp van vrijwilligers de diersporen telde. Er is zelfs per diersoort bijgehouden of het een passage betreft of slechts een bezoek. Om sporen te kunnen 'lezen' zijn speciale zandbedden aangelegd.

Wandelaars mogen er officieel niet komen, laat staan mensen op wielen. Toch zijn er nog 18 keer voetstappen van wandelaars gevonden. En – schandalig (of juist gelukkig) – stak er slechts één motorfiets over.

Van bovenaf is duidelijk te zien dat de brug uit meerdere gedeeltes bestaat. Zo is er een natte zone voor kikkers, padden en salamanders. Ook zijn er 80 houten platen waaronder weggekropen amfibieën geteld kunnen worden.

Er werd ook gekeken op welke manier dieren de brug overgaan. De meeste blijken dat stapvoets te doen; dat wijst erop dat ze niet gestrest zijn. De dieren kunnen het verkeer onder de brug ook niet zien. Eigenlijk hoor je de trein in de verte beter dan het autoverkeer. Een bunzing heeft zelfs bovenop de brug een hol gemaakt, aldus Alterra.

Bron: Eindhovens Dagblad, 25 april 2007

'Podwandelende' student onthoudt lesstof beter

Bij hogeschool InHolland werkt docent Hennie van Kuijeren, en je snapt meteen dat iemand met zo'n achternaam wil weten of wandelen misschien helpt bij het onthouden van lesstof. Aan zijn 'podwalking-onderzoek' deden 13 studenten mee. Zij moesten individueel bepaalde teksten beluisteren terwijl ze samen een wandeling maakten.

„Ik heb ontdekt dat wandelen én luisteren een geweldige combinatie is“, zegt Van Kuijeren. Volgens hem brengt het bepaalde hersenprocessen op gang die bevorderlijk zijn voor de concentratie, maar volgens studenten komt dat ook omdat je geen afleiding hebt van buiten, wat achter de computer vaak wel zo is.

Bron: Edusite, 17 mei 2007

JULIANAWANDELTOCHT

In het grensgebied van Tsjechie en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geofende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr. 0228-513538

email bertenmien@hetnet.nl

Bungalowpark "de Riethorst"

- Prachtige wandelroutes langs Mookerplas, Mookerheide en St. Jansberg
- Zelf uitgezette oriëntatieroutes
- Prachtige routes langs de rivier de Maas of in het heuvelachtige Rijk van Nijmegen
- Fietsverhuur op park
- 10-Tal restaurants op loopafstand
- Slechts 20 autominuten rijden naar de Duitse steden Kleve en Goch

Volgeboekt tijdens de 4-daagse van Nijmegen

Familie Theunissen • Riethorsterweg 13
6586 AC Plasmolen • Tel. 024-6962370
info@deriethorst.com • www.deriethorst.com

VERHEES
reclameproductie

OOG VOOR RECLAME OOG VOOR DETAIL

Gun uw klanten een heldere kijk op uw bedrijf; wij verzorgen uw complete bedrijfspresentatie van ontwerp tot realisatie geheel in eigen huis!

Oog voor u én uw klanten!

HOGELANDSEWEG 101 • 6545 AB NIJMEGEN • T 024 3231021
WWW.VERHEESRECLAME.NL

RECLAMEBELETTERING • FULL-COLOUR PRINTEN
TEXTIELDRUK